Συλλογή της Νομολογίας

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΓΕΝΙΚΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ (τέταρτο τμήμα)

της 11ης Δεκεμβρίου 2013*

«Ανταγωνισμός — Συγκεντρώσεις — Ευρωπαϊκές αγορές υπηρεσιών επικοινωνίας μέσω Διαδικτύου — Απόφαση που κηρύσσει τη συγκέντρωση συμβατή με την εσωτερική αγορά — Πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως — Υποχρέωση αιτιολογήσεως»

Στην υπόθεση T-79/12,

Cisco Systems Inc., με έδρα το Σαν Χοσέ, Καλιφόρνια (Ηνωμένες Πολιτείες της Αμερικής),

Messagenet SpA, με έδρα το Μιλάνο (Ιταλία),

εκπροσωπούμενες από τους L. Ortiz Blanco, J. Buendía Sierra, A. Lamadrid de Pablo και K. Jörgens, δικηγόρους,

προσφεύγουσες,

κατά

Ευρωπαϊκής Επιτροπής, εκπροσωπούμενης από τους N. Khan, S. Noë και C. Hödlmayr,

καθής,

υποστηριζόμενης από την

Microsoft Corp., με έδρα το Seattle, Ουάσινγκτον (Ηνωμένες Πολιτείες της Αμερικής), εκπροσωπούμενη από τον G. Berrisch, δικηγόρο,

παρεμβαίνουσα,

με αντικείμενο αίτημα ακυρώσεως της αποφάσεως C(2011) 7279 της Επιτροπής, της 7ης Οκτωβρίου 2011, με την οποία κηρύχθηκε συμβατή με την εσωτερική αγορά και με τη Συμφωνία για τον Ευρωπαϊκό Οικονομικό Χώρο (ΕΟΧ) η πράξη συγκεντρώσεως επιχειρήσεων με την οποία επιδιώκεται η απόκτηση της Skype Global Sàrl από τη Microsoft Corp. (υπόθεση COMP/M.6281 — Microsoft/Skype),

ΤΟ ΓΕΝΙΚΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (τέταρτο τμήμα),

συγκείμενο από τους Σ. Παπασάββα, προεδρεύοντα, M. van der Woude (εισηγητή) και C. Wetter, δικαστές,

γραμματέας: Σ. Σπυροπούλου, υπάλληλος διοικήσεως,

* Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική.

έχοντας υπόψη την έγγραφη διαδικασία και κατόπιν της επ' ακροατηρίου συζητήσεως της 29ης Μαΐου 2013,

εκδίδει την ακόλουθη

Απόφαση

Το ιστορικό της διαφοράς

Διάδικοι

1 Οι προσφεύγουσες, Cisco Systems Inc. (στο εξής: Cisco) και Messagenet SpA, είναι επιχειρήσεις που παρέχουν, ιδίως, υπηρεσίες και λογισμικό επικοινωνιών μέσω Διαδικτύου, για τις επιχειρήσεις και για το ευρύ κοινό αντιστοίχως.

2 Η παρεμβαίνουσα, Microsoft Corp., σχεδιάζει, αναπτύσσει και θέτει στο εμπόριο ένα ευρύτατο φάσμα προϊόντων λογισμικού, για διάφορους τύπους εξοπλισμού πληροφορικής. Τα προϊόντα αυτά περιλαμβάνουν υπηρεσίες και λογισμικό επικοινωνιών μέσω Διαδικτύου.

3 Η Skype Global Sàrl (στο εξής: Skype) παρέχει υπηρεσίες και λογισμικό επικοινωνιών μέσω Διαδικτύου. Τα προϊόντα της δίνουν τη δυνατότητα ανταλλαγής στιγμιαίων μηνυμάτων, ηχητικών κλήσεων και βιντεοκλήσεων μέσω Διαδικτύου.

Διοικητική διαδικασία

4 Στις 2 Σεπτεμβρίου 2011 η Microsoft κοινοποίησε, σύμφωνα με το άρθρο 4 του κανονισμού (ΕΚ) 139/2004 του Συμβουλίου, της 20ής Ιανουαρίου 2004, για τον έλεγχο των συγκεντρώσεων μεταξύ των επιχειρήσεων (ΕΕ L 24, σ. 1), πράξη συγκεντρώσεως μέσω της οποίας σκοπούσε να αποκτήσει τον έλεγχο της Skype.

5 Οι προσφεύγουσες έλαβαν μέρος στην έρευνα που διεξήγαγε η Ευρωπαϊκή Επιτροπή. Στο πλαίσιο αυτό η Cisco, ήδη πριν από την επίσημη κοινοποίηση της πράξεως συγκεντρώσεως από τη Microsoft, μετέσχε σε σύσκεψη με την Επιτροπή την 1η Αυγούστου 2011 και απάντησε στις ερωτήσεις της στις 12 και 18 Αυγούστου 2011, ακολούθως δε παρέσχε συμπληρωματικές απαντήσεις στις 9 Σεπτεμβρίου 2011. Η Cisco απάντησε επίσης σε άλλες ερωτήσεις που έθεσε η Επιτροπή στις 13 Σεπτεμβρίου 2011, παρέχοντας συμπληρωματικές πληροφορίες κατά τη διάρκεια τηλεσυσκέψεως στις 14 Σεπτεμβρίου 2011 και γραπτές παρατηρήσεις στις 19 και 26 Σεπτεμβρίου 2011. Η δε Messagenet απέστειλε γραπτές παρατηρήσεις στην Επιτροπή στις 20 Σεπτεμβρίου 2011, έλαβε μέρος σε τηλεφωνική σύσκεψη στις 4 Οκτωβρίου 2011 και παρέσχε συμπληρωματικές πληροφορίες την ίδια μέρα.

6 Στις 7 Οκτωβρίου 2011, κατ' εφαρμογή του άρθρου 6, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 139/2004, η Επιτροπή εξέδωσε την απόφαση C(2011) 7279, με την οποία κήρυξε συμβατή με την εσωτερική αγορά και με τη Συμφωνία για τον Ευρωπαϊκό Οικονομικό Χώρο (ΕΟΧ) τη συγκέντρωση επιχειρήσεων με σκοπό την απόκτηση της Skype από τη Microsoft (υπόθεση COMP/M.6281 — Microsoft/Skype) (στο εξής: προσβαλλόμενη απόφαση).

Περιεχόμενο της προσβαλλόμενης αποφάσεως

7 Στην προσβαλλόμενη απόφαση η Επιτροπή θεώρησε ότι πρέπει να γίνει διάκριση μεταξύ των υπηρεσιών επικοινωνιών μέσω Διαδικτύου που προορίζονται για πελάτες που ανήκουν στο ευρύ κοινό (στο εξής: οικιακές επικοινωνίες) και των υπηρεσιών που προορίζονται για πελάτες που είναι επιχειρήσεις (στο εξής: επαγγελματικές επικοινωνίες) (αιτιολογικές σκέψεις 10 έως 17 της προσβαλλόμενης αποφάσεως). Η Επιτροπή δεν θεώρησε απαραίτητο να προβεί, για τις ανάγκες της ανάλυσης του ανταγωνισμού, σε λεπτομερέστερη κατηγοριοποίηση εντός των δύο αυτών μεγάλων κατηγοριών επικοινωνιών, γιατί εκτίμησε ότι η κοινοποιηθείσα πράξη δεν έθετε προβλήματα στον ανταγωνισμό, ακόμη και στις οριοθετημένες με το στενότερο δυνατό τρόπο αγορές (αιτιολογικές σκέψεις 18 έως 63 της προσβαλλόμενης αποφάσεως). Κατά συνέπεια, η Επιτροπή προχώρησε στην εξέταση των επιπτώσεων της συγκεντρώσεως σε εκάστη των δύο αγορών που είχε προσδιορίσει.

8 Όσον αφορά τη γεωγραφική διάσταση των αγορών, η Επιτροπή, καθόσον έκρινε ότι η συναλλαγή δεν δημιουργούσε προβλήματα στον ανταγωνισμό, ακόμη και στην πιο στενά οριοθετημένη αγορά, δηλαδή αυτή του Ευρωπαϊκού Οικονομικού Χώρου (ΕΟΧ), δεν έλαβε θέση επί του ζητήματος της ακριβούς οριοθετήσεως της γεωγραφικής αγοράς αναφοράς (αιτιολογικές σκέψεις 64 έως 68 της προσβαλλόμενης αποφάσεως).

9 Όσον αφορά τα οριζόντια αποτελέσματα της συγκεντρώσεως επί της αγοράς των οικιακών επικοινωνιών, αφού εξέτασε τα χαρακτηριστικά της αγοράς (αιτιολογικές σκέψεις 69 έως 95 της προσβαλλόμενης αποφάσεως) η Επιτροπή αναφέρθηκε στα στενότερα δυνατά τμήματα επί των οποίων υπήρχε η μεγαλύτερη επικάλυψη μεταξύ των υπηρεσιών της Microsoft και της Skype, δηλαδή στο τμήμα που αφορά τα στιγμιαία μηνύματα που στέλνονται από προσωπικούς υπολογιστές (στο εξής: Η/Υ) οι οποίοι χρησιμοποιούν το λειτουργικό σύστημα Windows (στο εξής: Windows), στο τμήμα που αφορά τις ηχητικές κλήσεις που πραγματοποιούνται από Η/Υ που λειτουργούν σε περιβάλλον Windows και στο τμήμα που αφορά τις βιντεοκλήσεις που πραγματοποιούνται από τον ίδιο τύπο Η/Υ. Η Επιτροπή εκτίμησε ότι η συναλλαγή δεν εγείρει σοβαρές αμφιβολίες ως προς τη συμβατότητά της με την εσωτερική αγορά, ακόμη και στα στενά τμήματά της (αιτιολογικές σκέψεις 96 έως 132 της προσβαλλόμενης αποφάσεως). Ειδικότερα, στο τμήμα που αφορά τις βιντεοκλήσεις από Η/Υ που λειτουργούν σε περιβάλλον Windows (στο εξής: στενή αγορά), στο οποίο η νέα οντότητα θα έχει μερίδιο αγοράς από 80 έως 90 % παρέχοντας τις υπηρεσίες της Skype και αυτές που προσφέρει η Microsoft υπό το σήμα «Windows Live Messenger» (στο εξής: WLM), η Επιτροπή θεώρησε ότι η Microsoft θα αντιμετωπίζει ανταγωνιστική πίεση.

10 Η προσβαλλόμενη απόφαση εξέτασε επίσης το ζήτημα κατά πόσον η συγκέντρωση θα έχει συσπειρωτικές συνέπειες στην αγορά των οικιακών επικοινωνιών, δεδομένης ιδίως της σημαντικής θέσεως ορισμένων προϊόντων της Microsoft, όπως τα Windows, ο φυλλομετρητής Windows Internet Explorer και το λογισμικό Microsoft Office, σε άλλες αγορές λογισμικού πληροφορικής. Η Επιτροπή εκτίμησε συναφώς ότι η νέα οντότητα θα είχε την ικανότητα αλλά όχι το κίνητρο να κάνει χρήση της θέσεώς της αυτής για να νοθεύσει τον ανταγωνισμό προς όφελος των προϊόντων της Skype και της Microsoft, περιορίζοντας τη διαλειτουργικότητα των προϊόντων αυτών με ανταγωνιστικά προϊόντα ή μέσω πρακτικών συνδέσεως και συνδεδεμένων πωλήσεων. Ακόμη και αν η νέα οντότητα επιχειρούσε μια τέτοια στρατηγική αποκλεισμού της αγοράς, κατά την Επιτροπή, τα αποτελέσματα περιορισμού του ανταγωνισμού θα ήταν περιορισμένα έως ανύπαρκτα (αιτιολογικές σκέψεις 133 έως 170 της προσβαλλόμενης αποφάσεως).

11 Όσον αφορά τα οριζόντια αποτελέσματα της συγκεντρώσεως στην αγορά των επαγγελματικών επικοινωνιών, η Επιτροπή κατέληξε στο συμπέρασμα ότι η συναλλαγή δεν εγείρει σοβαρές αμφιβολίες ως προς τη συμβατότητά της με την εσωτερική αγορά. Η παρουσία του Skype στην αγορά αυτή είναι περιορισμένη και η νέα οντότητα δεν θα γίνει ηγετική επιχείρηση, ακόμα και στα πιο στενά τμήματα της αγοράς στα οποία το Skype θα παρέμενε ενεργό (αιτιολογικές σκέψεις 177 έως 202 της προσβαλλόμενης αποφάσεως).

12 Η προσβαλλόμενη απόφαση απάντησε επίσης σε ορισμένους φόβους που είχαν εκφραστεί από παρόχους παραδοσιακών τηλεφωνικών επικοινωνιών και άλλους παρόχους υπηρεσιών επαγγελματικών επικοινωνιών κατά τη διενέργεια της έρευνας, σχετικά με πιθανές συσπειρωτικές συνέπειες στην αγορά των επαγγελματικών επικοινωνιών, εκτιμώντας ότι οι φόβοι αυτοί ήταν αβάσιμοι (αιτιολογικές σκέψεις 203 έως 221 της προσβαλλόμενης αποφάσεως). Ένας από τους φόβους αυτούς αφορούσε την πιθανότητα η νέα οντότητα να προβεί σε προνομιακή διασύνδεση του πελατολογίου της Skype με αυτό του Lync, το οποίο είναι λογισμικό επικοινωνίας της Microsoft που απευθύνεται στις επιχειρήσεις, πράγμα που θα έδινε στη νέα οντότητα σημαντικό πλεονέκτημα σε σχέση με τις εταιρίες που χρησιμοποιούν τηλεφωνικά κέντρα. Κατά την προσβαλλόμενη απόφαση, όμως, η νέα οντότητα δεν θα έχει ούτε την ικανότητα ούτε το κίνητρο να εφαρμόσει στρατηγική αποκλεισμού, η οποία σε κάθε περίπτωση δεν είναι πιθανό να έχει αποτελέσματα σε βάρος του ανταγωνισμού (αιτιολογικές σκέψεις 213 έως 221 της προσβαλλόμενης αποφάσεως).

Διαδικασία και αιτήματα των διαδίκων

13 Με δικόγραφο που κατέθεσαν στη Γραμματεία του Γενικού Δικαστηρίου στις 15 Φεβρουαρίου 2012 οι προσφεύγουσες άσκησαν την υπό κρίση προσφυγή.

14 Με χωριστό δικόγραφο της ίδιας ημέρας οι προσφεύγουσες υπέβαλαν επίσης αίτηση ταχείας διαδικασίας βάσει του άρθρου 76α του Κανονισμού Διαδικασίας του Γενικού Δικαστηρίου και, επικουρικώς, αίτημα για κατά προτεραιότητα εκδίκαση κατά το άρθρο 55, παράγραφος 2, του ίδιου Κανονισμού.

15 Στις 22 Μαρτίου 2012 το Γενικό Δικαστήριο απέρριψε την αίτηση ταχείας διαδικασίας. Εξάλλου, δεν έκανε δεκτό το αίτημα για την κατά προτεραιότητα εκδίκαση της υποθέσεως.

16 Με διάταξη της 23ης Μαΐου 2012 ο πρόεδρος του τέταρτου τμήματος του Γενικού Δικαστηρίου δέχθηκε το αίτημα περί παρεμβάσεως της Microsoft, το οποίο είχε κατατεθεί στη Γραμματεία του Γενικού Δικαστηρίου στις 2 Μαρτίου 2012.

17 Στις 29 Μαΐου 2012 οι διάδικοι ενημερώθηκαν ότι δεν χρειαζόταν δεύτερη ανταλλαγή υπομνημάτων, βάσει του άρθρου 47, παράγραφος 1, του Κανονισμού Διαδικασίας.

18 Στις 11 Ιουλίου 2012 η Microsoft κατέθεσε υπόμνημα παρεμβάσεως. Στις 24 Οκτωβρίου 2012 οι προσφεύγουσες και η Επιτροπή κατέθεσαν τις παρατηρήσεις τους επί του ανωτέρω υπομνήματος.

19 Στις 12 Σεπτεμβρίου 2012 το Γενικό Δικαστήριο υπέβαλε γραπτές ερωτήσεις στους διαδίκους, στο πλαίσιο λήψεως μέτρων της οργανώσεως της διαδικασίας. Οι διάδικοι απάντησαν στις εν λόγω ερωτήσεις εμπροθέσμως.

20 Λόγω κωλύματος δύο μελών του τμήματος, ο Πρόεδρος του Γενικού Δικαστηρίου όρισε, κατ' εφαρμογή του άρθρου 32, παράγραφος 3, του Κανονισμού Διαδικασίας, δύο άλλους δικαστές για να συμπληρωθεί η σύνθεση του τμήματος.

21 Κατόπιν εκθέσεως του εισηγητή δικαστή, το Γενικό Δικαστήριο αποφάσισε να κινήσει την προφορική διαδικασία και, στο πλαίσιο μέτρων οργανώσεως της διαδικασίας, υπέβαλε μία γραπτή ερώτηση στην παρεμβαίνουσα, την οποία και κάλεσε να απαντήσει κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση. Η παρεμβαίνουσα ανταποκρίθηκε στο αίτημα αυτό.

22 Οι διάδικοι αγόρευσαν και απάντησαν στις προφορικές ερωτήσεις του Γενικού Δικαστηρίου κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση της 29ης Μαΐου 2013.

23 Οι προσφεύγουσες ζητούν από το Γενικό Δικαστήριο:

— να διατάξει τα μέτρα οργανώσεως της διαδικασίας που αυτό κρίνει απαραίτητα και, ιδίως, να διατάξει την Επιτροπή να προσκομίσει στο Γενικό Δικαστήριο κάθε έγγραφο σχετικό με τις διαπραγματεύσεις που αφορούν επικοινωνία μεταξύ της Επιτροπής και των μερών που συμμετείχαν στη συναλλαγή, σχετικά με το ζήτημα πιθανής αναλήψεως δεσμεύσεων διαλειτουργικότητας·

— να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση·

— να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

24 Η Επιτροπή ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

— να απορρίψει την προσφυγή εν μέρει ως αβάσιμη και κατά τα λοιπά ως απαράδεκτη·

— να καταδικάσει τις προσφεύγουσες στα δικαστικά έξοδα.

25 Η παρεμβαίνουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

— να απορρίψει την προσφυγή·

— να καταδικάσει τις προσφεύγουσες στα δικαστικά έξοδα.

Σκεπτικό

26 Προς στήριξη της προσφυγής, οι προσφεύγουσες προβάλλουν δύο λόγους ακυρώσεως, οι οποίοι αντλούνται από πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως της Επιτροπής κατά την εφαρμογή των άρθρων 2 και 6 του κανονισμού 139/2004 και από παράβαση της υποχρεώσεως αιτιολογήσεως, όπως κατοχυρώνεται από το άρθρο 296 ΣΛΕΕ. Ο πρώτος λόγος αφορά την αξιολόγηση των οριζόντιων αποτελεσμάτων της συγκεντρώσεως επί της αγοράς των οικιακών επικοινωνιών. Ο δεύτερος λόγος αφορά πλάνη της Επιτροπής κατά την αξιολόγηση του αποτελέσματος που θα είχε στην αγορά των επαγγελματικών επικοινωνιών ο ενδεχόμενος συνδυασμός της βάσεως χρηστών του Skype με τις υπηρεσίες του Lync.

27 Ως εισαγωγή στους δύο αυτούς λόγους, οι προσφεύγουσες προβάλλουν επιχειρήματα σχετικά με τις υποχρεώσεις αποδείξεως της Επιτροπής κατά την εφαρμογή του κανονισμού 139/2004 και την έκταση του ελέγχου νομιμότητας που ασκείται από το Γενικό Δικαστήριο στο πεδίο αυτό.

28 Η Επιτροπή, χωρίς να προτείνει ρητά ένσταση απαραδέκτου με χωριστό δικόγραφο δυνάμει του άρθρου 114 του Κανονισμού Διαδικασίας, στο υπόμνημα αντικρούσεως προβάλλει ότι η μεν Cisco δεν έχει έννομο συμφέρον να ζητήσει την ακύρωση της προσβαλλόμενης αποφάσεως για την πρώτο λόγο ακυρώσεως, η δε Messagenet δεν νομιμοποιείται ενεργητικά να ασκήσει την προσφυγή, στο σύνολό της.

Επί του παραδεκτού

29 Όσον αφορά το παραδεκτό της προσφυγής σε σχέση με τη Cisco, η Επιτροπή, με την οποία συμφωνεί στο ζήτημα αυτό και η παρεμβαίνουσα, δεν αμφισβητεί ότι η προσβαλλόμενη απόφαση αφορά τη Cisco άμεσα και ατομικά και ότι, κατά συνέπεια, νομιμοποιείται να προσφύγει κατά της πράξεως αυτής, αλλά θεωρεί ότι η Cisco δεν έχει έννομο συμφέρον να στραφεί κατά της πράξεως στο μέτρο που αυτή αφορά την αγορά των οικιακών επικοινωνιών και ότι, για τον λόγο αυτό, ο πρώτος λόγος ακυρώσεως είναι απαράδεκτος. Συγκεκριμένα, καθόσον ο λόγος αυτός σκοπεί στο να αναγνωρισθεί

ότι η Επιτροπή υπέπεσε σε πρόδηλη πλάνη κατά την εκτίμηση των αποτελεσμάτων, από απόψεως ανταγωνισμού, της συγκεκριμένης συγκεντρώσεως επί μιας αγοράς στην οποία δεν δραστηριοποιείται η Cisco, εν προκειμένω της αγοράς των οικιακών επικοινωνιών, η τελευταία δεν θα αποκόμιζε κάποιο όφελος από την ευδοκίμηση του λόγου αυτού. Η Επιτροπή θεωρεί ότι οι προσφεύγουσες δεν έχουν το δικαίωμα να προβάλλουν λόγους αναιρέσεως υπέρ του νόμου.

30 Όσον αφορά τη Messagenet, η Επιτροπή, με την οποία συμφωνεί και η παρεμβαίνουσα, υποστηρίζει ότι η μικρή συμμετοχή της κατά τη διοικητική διαδικασία δεν επαρκεί, ώστε αυτή να νομιμοποιείται να προσφύγει κατά της προσβαλλόμενης αποφάσεως. Παρατηρεί, εξάλλου, ότι η συμμετοχή της Messagenet στην ανωτέρω διαδικασία δεν άσκησε κάποια επιρροή στο περιεχόμενο της προσβαλλόμενης αποφάσεως και ότι η Messagenet δεν θεωρήθηκε κατά τη διαδικασία αυτή ως ανταγωνίστρια της Skype. Κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση η Επιτροπή διευκρίνισε ότι η Messagenet δεν παρέχει καν λογισμικό για βιντεοκλήσεις.

31 Η Επιτροπή και η παρεμβαίνουσα καταλήγουν στο συμπέρασμα ότι ο πρώτος λόγος είναι απαράδεκτος, στο μέτρο που αφορά τη Cisco, και ότι η προσφυγή είναι απαράδεκτη στο σύνολό της, στο μέτρο που αφορά τη Messagenet.

32 Οι προσφεύγουσες αμφισβητούν τα επιχειρήματα της Επιτροπής σχετικά με το παραδεκτό της προσφυγής.

33 Όσον αφορά το παραδεκτό της προσφυγής της Cisco, υπενθυμίζεται ότι κατά το άρθρο 263, τέταρτο εδάφιο, ΣΛΕΕ, πρόσωπο που δεν είναι αποδέκτης μιας πράξεως μπορεί να προσφύγει κατ' αυτής, αν η πράξη το αφορά άμεσα και ατομικά.

34 Κατά τη νομολογία, το ζήτημα της ενεργητικής νομιμοποιήσεως του προσφεύγοντος κρίνεται βάσει των αποτελεσμάτων της προσβαλλόμενης πράξεως επί της νομικής του καταστάσεως, υπό την έννοια ότι η προσβαλλόμενη πράξη τον αφορά, αφενός, άμεσα (βλ., συναφώς, απόφαση του Δικαστηρίου της 26ης Ιουνίου 1990, C-152/88, Sofrimport κατά Επιτροπής, Συλλογή 1990, σ. I-2477, σκέψη 9, και απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 24ης Μαρτίου 1994, T-3/93, Air France κατά Επιτροπής, Συλλογή 1994, σ. II-121, σκέψη 80) και, αφετέρου, η ίδια πράξη τον αφορά ατομικά (βλ. συναφώς απόφαση του Δικαστηρίου της 15ης Ιουλίου 1963, 25/62, Plaumann κατά Επιτροπής, Συλλογή τόμος 1954-1964, σ. 937, 223). Η ενεργητική νομιμοποίηση δεν συναρτάται, όμως, προς τους λόγους που προβάλλει ο προσφεύγων προς στήριξη της προσφυγής του.

35 Τα ανωτέρω ισχύουν και για το ζήτημα του εννόμου συμφέροντος του προσφεύγοντος. Το έννομο συμφέρον απορρέει από τις συνέπειες που μπορεί να έχει στη νομική κατάσταση του προσφεύγοντος η ακύρωση της προσβαλλόμενης πράξεως (αποφάσεις του Δικαστηρίου της 24ης Ιουνίου 1986, 53/85, AKZO Chemie και AKZO Chemie UK κατά Επιτροπής, Συλλογή 1986, σ. 1965, σκέψη 21, και του Γενικού Δικαστηρίου της 25ης Μαρτίου 1999, T-102/96, Gencor κατά Επιτροπής, Συλλογή 1999, σ. II-753, σκέψη 40). Το έννομο συμφέρον πρέπει να είναι γεγενημένο και ενεστώς, κρίσιμος για την αξιολόγησή του είναι ο χρόνος ασκήσεως της προσφυγής, υφίσταται δε μόνον εφόσον η προσφυγή μπορεί με το αποτέλεσμά της να προσπορίσει όφελος στον διάδικο που την άσκησε (βλ. απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 4ης Ιουλίου 2006, T-177/04, easyJet κατά Επιτροπής, Συλλογή 2006, σ. II-1931, σκέψη 40 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία).

36 Εν προκειμένω, όμως, η Cisco την ημέρα κατά την οποία άσκησε την προσφυγή της είχε γεγενημένο και ενεστώς συμφέρον για την ακύρωση της προσβαλλόμενης αποφάσεως, δεδομένου ότι η απόφαση αυτή επιτρέπει πράξη συγκεντρώσεως που αφορά έναν από τους βασικούς ανταγωνιστές της και η οποία μπορεί να επηρεάσει την εμπορική της κατάσταση. Κατά συνέπεια, το έννομο συμφέρον της προσφεύγουσας αυτής σε σχέση με το διατακτικό της προσβαλλόμενης αποφάσεως δεν μπορεί να αμφισβητηθεί (βλ., συναφώς, προαναφερθείσα απόφαση easyJet κατά Επιτροπής, σκέψη 41).

37 Πράγματι, το Γενικό Δικαστήριο πρέπει να απορρίπτει την επίκληση εκ μέρους του προσφεύγοντος των λόγων ακυρώσεως τους οποίους δεν έχει ατομικό έννομο συμφέρον να προβάλει (βλ., συναφώς, απόφαση του Δικαστηρίου της 30ής Ιουνίου 1983, 85/82, Schloh κατά Συμβουλίου, Συλλογή 1983, σ. 2105, σκέψεις 13 και 14), όμως κάτι τέτοιο δεν ισχύει στην περίπτωση του πρώτου λόγου ακυρώσεως που επικαλούνται εν προκειμένω οι προσφεύγουσες. Συγκεκριμένα, ο λόγος αυτός στρέφεται ευθέως κατά της εκτιμήσεως επί των οριζόντιων αποτελεσμάτων της συγκεντρώσεως και, συνεπώς, κατά ενός εκ των ερεισμάτων του διατακτικού της προσβαλλόμενης αποφάσεως. Δεδομένου ότι η Cisco έχει έννομο συμφέρον να προσβάλει αυτό το διατακτικό, έχει και έννομο συμφέρον να προσβάλει τους λόγους και τα στοιχεία της συλλογιστικής που οδήγησαν την Επιτροπή στην υιοθέτησή του (βλ., συναφώς, προαναφερθείσα απόφαση easyJet, σκέψη 41).

38 Επιπλέον, υπενθυμίζεται ότι η απουσία σχέσεως ανταγωνισμού μεταξύ προσφεύγουσας επιχειρήσεως και των επιχειρήσεων που μετέχουν στη συγκέντρωση δεν συνεπάγεται κατ' ανάγκη ότι η προσφυγή της πρώτης είναι απαράδεκτη, ιδίως όταν αυτή λειτουργεί σε αγορά γειτονική αυτής των επιχειρήσεων που μετέχουν στη συγκέντρωση (βλ., συναφώς, απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 30ής Σεπτεμβρίου 2003, T-158/00, ARD κατά Επιτροπής, Συλλογή 2003, σ. II-3825, σκέψεις 78 έως 95).

39 Οι δύο λόγοι ακυρώσεως που προβάλλουν οι προσφεύγουσες προς στήριξη της προσφυγής τους είναι όμως αλληλένδετοι. Ο δεύτερος λόγος στηρίζεται στην παραδοχή ότι η νέα οντότητα θα χρησιμοποιήσει τη σημαντική της θέση στην αγορά των οικιακών επικοινωνιών, ιδίως για τις βιντεοκλήσεις, ως μέσο για να νοθεύσει τους όρους του ανταγωνισμού στην αγορά των επαγγελματικών επικοινωνιών. Οι προσφεύγουσες προβάλλουν, στο ίδιο πνεύμα, ότι ο οικονομικός σκοπός της συγκεντρώσεως στην αγορά των οικιακών επικοινωνιών εξηγείται, εν μέρει, από την πιθανότητα να υπάρξουν οφέλη στην αγορά των επαγγελματικών επικοινωνιών.

40 Όσον αφορά την ενεργητική νομιμοποίηση της Messagenet, παρατηρείται ότι η Cisco και η Messagenet υπέβαλαν μία και την αυτή προσφυγή. Κατά πάγια, πλέον, νομολογία, όταν πρόκειται για μία και την αυτή προσφυγή, εφόσον ένας από τους προσφεύγοντες νομιμοποιείται ενεργητικώς να την ασκήσει, δεν απαιτείται να εξετάζεται η νομιμοποίηση των λοιπών προσφευγόντων, εκτός αν κάτι τέτοιο επιβάλλεται από λόγους αναγόμενους στην οικονομία της διαδικασίας (βλ., συναφώς, αποφάσεις του Δικαστηρίου της 24ης Μαρτίου 1993, C-313/90, CIRFS κ.λπ. κατά Επιτροπής, Συλλογή 1993, σ. I-1125, σκέψη 31, και του Γενικού Δικαστηρίου της 9ης Ιουλίου 2007, T-282/06, Sun Chemical Group κ.λπ. κατά Επιτροπής, Συλλογή 2007, σ. II-2149, σκέψεις 50 έως 52). Στην προκειμένη περίπτωση, ακόμη και αν υποτεθεί ότι από τη χωριστή εξέταση του παραδεκτού της προσφυγής της Messagenet θα προέκυπτε ότι η τελευταία δεν νομιμοποιείται ενεργητικά, το Γενικό Δικαστήριο θα ήταν παρά ταύτα υποχρεωμένο να εξετάσει την προσφυγή στη σύνολό της. Συνεπώς, δεν υφίστανται λόγοι αναγόμενοι στην οικονομία της διαδικασίας για να αποστεί το Γενικό Δικαστήριο από τη σχετική νομολογία.

41 Επομένως, τα επιχειρήματα της Επιτροπής που αφορούν το παραδεκτό πρέπει να απορριφθούν και η προσφυγή πρέπει να κριθεί παραδεκτή.

Επί της ουσίας

Επί των υποχρεώσεων αποδείξεως της Επιτροπής και της εκτάσεως του δικαστικού ελέγχου

42 Προκαταρκτικώς οι προσφεύγουσες προβάλλουν διάφορα επιχειρήματα σχετικά με τις υποχρεώσεις αποδείξεως που υπέχει η Επιτροπή κατά τον έλεγχο που διενεργεί επί των συγκεντρώσεων και σχετικά με την έκταση του ελέγχου νομιμότητας που ασκείται από το Γενικό Δικαστήριο στον τομέα αυτό.

43 Οι προσφεύγουσες υποστηρίζουν ότι όταν η Επιτροπή λαμβάνει αποφάσεις δυνάμει του άρθρου 6, παράγραφος 1, στοιχείο β' του κανονισμού 139/2004, δεν της καταλείπεται ουδεμία διακριτική ευχέρεια, σε αντίθεση με την περίπτωση των αποφάσεων που λαμβάνει δυνάμει του άρθρου 8 του ίδιου κανονισμού. Ο έλεγχος νομιμότητας που καλείται να ασκήσει το Γενικό Δικαστήριο για τις αποφάσεις που λαμβάνονται με έρεισμα την τελευταία διάταξη δεν αφορά το ζήτημα αν η υπό εξέταση συγκέντρωση παρεμποδίζει σημαντικά τον ανταγωνισμό στην εσωτερική αγορά, αλλά το ζήτημα αν η συγκέντρωση εγείρει αντικειμενικά σοβαρές αμφιβολίες που καθιστούν απαραίτητη τη διενέργεια συμπληρωματικού ελέγχου. Οι προσφεύγουσες θεωρούν ότι αυτό το είδος ελέγχου πρέπει να είναι αντίστοιχο με τον έλεγχο που ασκείται από το Γενικό Δικαστήριο στις υποθέσεις κρατικών ενισχύσεων, επί αποφάσεων με τις οποίες η Επιτροπή αποφασίζει αν θα κινήσει διαδικασία υπό την έννοια του άρθρου 108, παράγραφος 2, ΣΛΕΕ. Συνεπώς, το Γενικό Δικαστήριο δεν μπορεί να περιοριστεί στον έλεγχο υπάρξεως πρόδηλης πλάνης εκ μέρους της Επιτροπής. Οφείλει, αντιθέτως, να εξετάσει αν η Επιτροπή μπορούσε να καταλήξει, χωρίς εύλογες αμφιβολίες, στο συμπέρασμα ότι η επίμαχη συγκέντρωση δεν δημιουργούσε προβλήματα στον ανταγωνισμό, ακόμα και στη στενότερη δυνατή αγορά.

44 Η Επιτροπή, υποστηριζόμενη από την παρεμβαίνουσα, αμφισβητεί την ορθότητα των επιχειρημάτων αυτών.

45 Υπενθυμίζεται ότι όταν η Επιτροπή προβαίνει στον έλεγχο συγκεντρώσεως υπό την έννοια του άρθρου 2 του κανονισμού 139/2004, πραγματοποιεί έναν αρχικό έλεγχο για να διαπιστώσει αν η συγκέντρωση εγείρει σοβαρές αμφιβολίες ως προς τη συμβατότητά της με την εσωτερική αγορά δυνάμει του άρθρου 6, παράγραφος 1, του ανωτέρω κανονισμού. Αν καταλήξει στο συμπέρασμα ότι η υπό εξέταση συγκέντρωση εγείρει τέτοιες αμφιβολίες, τότε κινεί δεύτερο στάδιο ελέγχου, κατά το πέρας του οποίου πρέπει να αποφασίσει αν η συγκέντρωση παρακωλύει σοβαρά τον ανταγωνισμό στην εσωτερική αγορά, υπό την έννοια του άρθρου 8 του κανονισμού 139/2004.

46 Μολονότι πράγματι, το άρθρο 6 του κανονισμού 139/2004, σε αντίθεση με το άρθρο 8, αναφέρεται στη ύπαρξη ή την απουσία σοβαρών αμφιβολιών ως προς τη συμβατότητα της κοινοποιηθείσας συγκεντρώσεως με την εσωτερική αγορά, εντούτοις η Επιτροπή και στις δύο περιπτώσεις πρέπει να στηριχθεί στα ίδια κριτήρια εκτιμήσεως που προβλέπονται στο άρθρο 2 του ανωτέρω κανονισμού. Ομοίως, σε αντίθεση με όσα υποστηρίζουν οι προσφεύγουσες, οι υποχρεώσεις αποδείξεως δεν είναι αυξημένες για τις αποφάσεις που λαμβάνονται δυνάμει του άρθρου 6 του κανονισμού 139/2004 σε σχέση με όσες λαμβάνονται δυνάμει του άρθρου 8 του ίδιου κανονισμού. Συγκεκριμένα, είτε η Επιτροπή επιτρέπει μια συγκέντρωση μετά το πρώτο στάδιο ελέγχου, όπως συνέβη εν προκειμένω, είτε μετά το δεύτερο στάδιο, οι υποχρεώσεις αποδείξεως είναι οι ίδιες. Η απάντηση στο ερώτημα αν η Επιτροπή μπορεί να λάβει απόφαση δυνάμει του άρθρου 6 ή του άρθρου 8 του κανονισμού 139/2004 εξαρτάται, επομένως, από τη διαθεσιμότητα των αποδείξεων κατά το οικείο χρονικό διάστημα αλλά όχι από το επίπεδό τους, όπως συνάγεται, άλλωστε, από την αιτιολογική σκέψη 35 του κανονισμού 139/2004.

47 Όσον αφορά τις υποχρεώσεις αποδείξεως, από την απόφαση του Δικαστηρίου της 10ης Ιουλίου 2008, C-413/06 P, Bertelsmann και Sony Corporation of America (Συλλογή 2008, σ. I-4951, σκέψεις 50 έως 53) συνάγεται ότι η Επιτροπή υποχρεούται, κατ' αρχήν, να λάβει θέση είτε επιτρέποντας την υπό εξέταση πράξη συγκεντρώσεως είτε απαγορεύοντάς την, ανάλογα με την εκτίμησή της σχετικά με την οικονομική εξέλιξη που είναι πιθανότερο να προκαλέσει η επίμαχη πράξη συγκεντρώσεως. Συνεπώς, πρόκειται για εκτίμηση πιθανοτήτων, όπως επισημαίνει η Επιτροπή, και όχι για υποχρέωση της Επιτροπής να αποδείξει πέραν κάθε εύλογης αμφιβολίας ότι η συγκέντρωση δεν θέτει προβλήματα στον ανταγωνισμό, όπως υποστηρίζουν οι προσφεύγουσες.

48 Η Επιτροπή ορθώς υπενθυμίζει, σχετικά με το ζήτημα αυτό, ότι ο κανονισμός 139/2004 δεν στηρίζεται σε ένα τεκμήριο ασυμβατότητας των συγκεντρώσεων με την εσωτερική αγορά. Συνεπώς, το καθεστώς ελέγχου των συγκεντρώσεων δεν μπορεί να συγκριθεί με το καθεστώς ελέγχου που θεσπίζουν τα άρθρα 107 ΣΛΕΕ και 108 ΣΛΕΕ, το οποίο στηρίζεται σε σύστημα απαγορεύσεως και εξαιρέσεων.

49 Οι προσφεύγουσες ορθώς επισημαίνουν, βεβαίως, ότι το άρθρο 6, παράγραφος 1, στοιχείο γ', του κανονισμού 139/2004 δεν καταλείπει ουδεμία διακριτική ευχέρεια στην Επιτροπή σχετικά με την κίνηση ενός δεύτερου σταδίου συμπληρωματικού ελέγχου, σε περίπτωση που ανακύπτουν σοβαρές αμφιβολίες σχετικά με τη συμβατότητα της συγκεντρώσεως με την εσωτερική αγορά. Συγκεκριμένα, όταν η Επιτροπή έχει σοβαρές αμφιβολίες σχετικά με τη συμβατότητα της συγκεντρώσεως με την εσωτερική αγορά, οφείλει να κινήσει δεύτερο στάδιο ελέγχου. Εντούτοις, μολονότι η έννοια των «σοβαρών αμφιβολιών» έχει αντικειμενικό χαρακτήρα, η Επιτροπή ορθώς επισημαίνει ότι πριν εκδώσει απόφαση δυνάμει του άρθρου 6, παράγραφος 1, στοιχείο γ', του κανονισμού 139/2004 πρέπει να προβεί σε περίπλοκες οικονομικές εκτιμήσεις και ότι διαθέτει για τον σκοπό αυτό ορισμένο περιθώριο εκτιμήσεως, το οποίο πρέπει να λαμβάνεται υπόψη από το Γενικό Δικαστήριο (απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 3ης Απριλίου 2003, T-119/02, Royal Philips Electronics κατά Επιτροπής, Συλλογή 2003, σ. II-1433, σκέψη 77).

50 Συνεπώς, η νομολογία προβλέπει τον ίδιο βαθμό δικαστικού ελέγχου, είτε πρόκειται για αποφάσεις που εκδίδονται δυνάμει του άρθρου 6 είτε για αποφάσεις που εκδίδονται δυνάμει του άρθρου 8 του κανονισμού 139/2004. Και στις δύο περιπτώσεις, όπως επισημαίνει η Επιτροπή, ο ασκούμενος από τον δικαστή της Ένωσης έλεγχος των περίπλοκων οικονομικών εκτιμήσεων πρέπει να περιορίζεται στην εξακρίβωση της τηρήσεως των κανόνων διαδικασίας και αιτιολογίας, του υποστατού των πραγματικών περιστατικών, της ελλείψεως πρόδηλης πλάνης εκτιμήσεως και της καταχρήσεως εξουσίας. Υπενθυμίζεται, συναφώς, ότι ο δικαστής της Ένωσης δεν οφείλει μόνο να εξακριβώνει την ακρίβεια των αποδεικτικών στοιχείων των οποίων έγινε επίκληση, την αξιοπιστία και τη συνοχή τους, αλλά πρέπει να ελέγχει επίσης αν τα στοιχεία αυτά αποτελούν το σύνολο των κρίσιμων δεδομένων που πρέπει να ληφθούν υπόψη για να αξιολογηθεί μια περίπλοκη κατάσταση και αν μπορούν να στηρίξουν τα συμπεράσματα που συνήχθησαν βάσει αυτών (βλ., για τις αποφάσεις που εκδίδονται δυνάμει του άρθρου 8 του κανονισμού 139/2004, απόφαση του Δικαστηρίου της 15ης Φεβρουαρίου 2005, C-12/03 P, Επιτροπή κατά Tetra Laval, Συλλογή 2005, σ. I-987, σκέψη 39, και για τις αποφάσεις που εκδίδονται δυνάμει του άρθρου 6 του ίδιου κανονισμού, προαναφερθείσα απόφαση Sun Chemical Group κ.λπ. κατά Επιτροπής, σκέψη 60).

Επί του πρώτου λόγου ακυρώσεως, ο οποίος αφορά τα οριζόντια αποτελέσματα της συγκεντρώσεως στην αγορά των οικιακών επικοινωνιών

51 Κατά την προσβαλλόμενη απόφαση, οι δραστηριότητες της Skype στον τομέα των οικιακών επικοινωνιών επικαλύπτουν τις δραστηριότητες της Microsoft με τον WLM. Αυτή η επικάλυψη αφορά ιδίως τις βιντεοκλήσεις από Η/Υ που λειτουργούν σε περιβάλλον Windows, οι οποίες αποτελούν τη στενή αγορά. Σε αυτή τη στενή αγορά ο WLM θα διατηρήσει μερίδιο αγοράς από 30 έως 40 % και το Skype από 40 έως 50 %, με αποτέλεσμα η συγκέντρωση να οδηγήσει σε συνδυασμένο μερίδιο αγοράς από 80 έως 90 % (αιτιολογικές σκέψεις 97 έως 102 και 109 της προσβαλλόμενης αποφάσεως).

52 Η Επιτροπή έκρινε, εντούτοις, ότι ο ανωτέρω συνδυασμός δεν γεννά σοβαρές αμφιβολίες ως προς τη συμβατότητα της συγκεντρώσεως με την εσωτερική αγορά. Πρώτον, έκρινε ότι από τα μερίδια αγοράς δεν προκύπτει η ύπαρξη ανταγωνιστικής δυνάμεως σε μια αναπτυσσόμενη αγορά και ότι, καθόσον οι υπηρεσίες βιντεοκλήσεων παρέχονται δωρεάν, κάθε απόπειρα επιβολής τιμήματος θα οδηγήσει τους καταναλωτές στην αλλαγή παρόχου. Το ίδιο θα είναι το αποτέλεσμα σε περίπτωση που η οντότητα που θα προκύψει από τη συγκέντρωση σταματήσει να καινοτομεί, γιατί οι καταναλωτές αποδίδουν μεγάλη σημασία στην καινοτομία των προϊόντων. Δεύτερον, η νέα οντότητα θα υποστεί ανταγωνιστική πίεση τόσο εκ μέρους νεοεισερχόμενων επιχειρήσεων που προτείνουν νέα καινοτόμα προϊόντα όσο και εκ μέρους πολυάριθμων υπαρχουσών επιχειρήσεων, όπως η Google και η Facebook. Τρίτον, η ζήτηση για τις βιντεοκλήσεις που προσφέρει ο WLM τελεί σε απότομη πτώση. Επιπλέον, ο WLM έχει περιορισμένη παρουσία σε υπολογιστές υπό μορφή ταμπλέτας και έξυπνα τηλέφωνα, ενώ πρόκειται για πλατφόρμες που βρίσκονται σε φάση μεγάλης αναπτύξεως. Τέταρτον, το αποτέλεσμα δικτύου τα οποία θα μπορούσε να προκαλέσει η συγκέντρωση περιορίζεται από το

γεγονός ότι οι χρήστες συνηθίζουν να επικοινωνούν στο πλαίσιο μικρών ομάδων και ότι χρησιμοποιούν ποικίλους παρόχους. Οι παράγοντες αυτοί καταδεικνύουν, κατά την Επιτροπή, την ευκολία με τη οποία οι ομάδες χρηστών μετακινούνται σε άλλες υπηρεσίες επικοινωνιών.

53 Κατά τις προσφεύγουσες, αν η Επιτροπή είχε εφαρμόσει ορθώς τις κατευθυντήριες γραμμές για την αξιολόγηση των οριζόντιων συγκεντρώσεων σύμφωνα με τον κανονισμό του Συμβουλίου για τον έλεγχο των συγκεντρώσεων μεταξύ επιχειρήσεων (ΕΕ 2004, C 31, σ. 5, στο εξής: κατευθυντήριες γραμμές για τις οριζόντιες συγκεντρώσεις) και αν είχε τηρήσει την πρακτική που ακολούθησε σε προηγούμενες αποφάσεις, θα είχε προβεί σε αναλυτικότερη εξέταση των αποτελεσμάτων της συγκεντρώσεως σε βάρος του ανταγωνισμού. Θεωρούν ότι η Επιτροπή όφειλε να αναλύσει αν αυτά τα προβλήματα μπορούσαν να λυθούν μέσω της επιβολής όρων για τη διασφάλιση της διαλειτουργικότητας μεταξύ των υπηρεσιών επικοινωνιών της νέας οντότητας και αυτών που προσφέρουν οι ανταγωνιστικοί πάροχοι. Εγκρίνοντας τη συναλλαγή από το πρώτο στάδιο χωρίς να απαιτήσει τέτοιου είδους δεσμεύσεις, η Επιτροπή υπέπεσε σε πολλαπλή πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως, καθόσον δεν διατύπωσε σοβαρές αμφιβολίες σχετικά με την επίμαχη συναλλαγή.

54 Προς στήριξη αυτού του πρώτου λόγου, οι προσφεύγουσες διατυπώνουν, κατ' ουσίαν, τρεις αιτιάσεις.

55 Πρώτον, οι προσφεύγουσες προσάπτουν στην Επιτροπή ότι δεν έλαβε υπόψη το αποτέλεσμα στις αγορές οικιακών επικοινωνιών, ιδίως αυτό που θα προκαλούνταν στη στενή αγορά. Κατά τις προσφεύγουσες, η ανάλυση του αποτελέσματος δικτύου στην οποία προέβη η Επιτροπή ήταν αντίθετη με την πρακτική που ακολούθησε σε προηγούμενες αποφάσεις και η Επιτροπή παρέβη την υποχρέωση αιτιολογήσεως, καθόσον δεν εξέθεσε τους λόγους για τους οποίους απέστη από την πρακτική αυτή.

56 Δεύτερον, οι προσφεύγουσες επισημαίνουν ότι ο συνδυασμός πολύ υψηλού μεριδίου αγοράς, αφενός, και βαθμού συγκεντρώσεως 7 340 κατά τον δείκτη Herfindahl-Hirschmann (στο εξής: δείκτης HH), αφετέρου, αποτελεί ισχυρή, τουλάχιστον, ένδειξη για την ύπαρξη προβλημάτων στον ανταγωνισμό, η οποία δικαιολογεί την κίνηση συμπληρωματικού ελέγχου, χωρίς η αποδεικτική αξία αυτών των δύο στοιχείων να επηρεάζεται από τα επιχειρήματα της προσβαλλόμενης αποφάσεως. Τέλος, κατά τις προσφεύγουσες, η προσβαλλόμενη απόφαση δεν περιλαμβάνει καμία απόδειξη σχετικά με την πιθανότητα αλλαγής παρόχου εκ μέρους των καταναλωτών, σε περίπτωση που η νέα οντότητα πάψει να καινοτομεί ή να εξασφαλίζει διαλειτουργικότητα με τις ανταγωνιστικές υπηρεσίες.

57 Τρίτον, οι προσφεύγουσες θεωρούν ότι η Επιτροπή εκτίμησε εσφαλμένα τις ανταγωνιστικές πιέσεις στις οποίες θα υπόκειται η νέα οντότητα.

58 Η Επιτροπή και η παρεμβαίνουσα θεωρούν ότι τα επιχειρήματα των προσφευγουσών είναι αβάσιμα.

59 Από το άρθρο 2 του κανονισμού 139/2004 συνάγεται ότι ασυμβίβαστες με την εσωτερική αγορά κηρύσσονται μόνον οι συγκεντρώσεις που παρακωλύουν σημαντικά τον αποτελεσματικό ανταγωνισμό στην εσωτερική αγορά ή σε σημαντικό τμήμα της, ιδίως ως αποτέλεσμα της δημιουργίας ή της ενισχύσεως μιας δεσπόζουσας θέσης.

60 Όσον αφορά τις οριζόντιες συγκεντρώσεις, οι κατευθυντήριες γραμμές για τις οριζόντιες συγκεντρώσεις ορίζουν τα κριτήρια που προτίθεται να εφαρμόζει η Επιτροπή για να κρίνει αν μια συγκέντρωση πληροί τις προϋποθέσεις της απαγορεύσεως του άρθρου 2 του κανονισμού 139/2004. Από την παράγραφο 22 των κατευθυντήριων αυτών γραμμών προκύπτει ότι οι ανωτέρω προϋποθέσεις μπορεί να πληρούνται, ιδίως, όταν μια συγκέντρωση έχει ως αποτέλεσμα την κατάργηση σημαντικών ανταγωνιστικών πιέσεων στις επιχειρήσεις που μετέχουν στη συγκέντρωση αυτή, οι οποίες εκ τούτου θα έχουν αυξημένη ισχύ στην αγορά, χωρίς να καταφύγουν σε συντονισμό της συμπεριφοράς τους.

61 Κατά την παράγραφο 8 των κατευθυντήριων γραμμών για τις οριζόντιες συγκεντρώσεις, η αυξημένη ισχύς στην αγορά εκ μέρους μίας ή περισσότερων επιχειρήσεων μπορεί να οδηγήσει σε βλάβη του ανταγωνισμού, αν η ισχύς αυτή επιτρέπει στην οντότητα που προκύπτει από τη συγκέντρωση, κατά τρόπο επικερδή για αυτή, να αυξάνει τις τιμές, να μειώνει την παραγωγή, να περιορίζει την επιλογή ή να υποβαθμίζει την ποιότητα των παρεχόμενων προϊόντων και υπηρεσιών, καθώς και να μειώνει την καινοτομία ή αν ισχύς αυτή της επιτρέπει να επηρεάζει άλλες παραμέτρους του ανταγωνισμού.

62 Κατά τη νομολογία, η Επιτροπή φέρει το βάρος να αποδείξει ότι η συγκέντρωση προκαλεί τέτοιου είδους βλάβη στον ανταγωνισμό (βλ., συναφώς, απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 21ης Σεπτεμβρίου 2005, T-87/05, EDP κατά Επιτροπής, Συλλογή 2005, σ. II-3745, σκέψη 61). Υπενθυμίζεται, επίσης, ότι όταν η Επιτροπή στηρίζεται σε μελλοντική συμπεριφορά που θεωρεί ότι θα επιδείξει συγχωνευθείσα επιχείρηση κατόπιν συγκεντρώσεως, τότε οφείλει να αποδείξει βάσει αδιάσειστων αποδείξεων και με επαρκή βαθμό πιθανολογήσεως ότι η συμπεριφορά αυτή πράγματι θα υιοθετηθεί (απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 14ης Δεκεμβρίου 2005, T-210/01, General Electric κατά Επιτροπής, Συλλογή 2005, σ. II-5575, σκέψη 464).

63 Συνεπώς, στο μέτρο που η Επιτροπή καλείται να προβεί σε ανάλυση προοπτικών η οποία απαιτεί να ληφθούν υπόψη ποικίλες οικονομικές παράμετροι, διαθέτει περιθώριο εκτιμήσεως το οποίο πρέπει να λαμβάνεται υπόψη από το Γενικό Δικαστήριο κατά την άσκηση του ελέγχου του. Τούτο δεν συνεπάγεται, όμως, ότι το Γενικό Δικαστήριο δεν πρέπει να ελέγχει την εκ μέρους της Επιτροπής ερμηνεία δεδομένων οικονομικής φύσεως, όπως διαπιστώθηκε στη σκέψη 50 ανωτέρω.

64 Τα επιχειρήματα που προβάλλουν οι προσφεύγουσες προς στήριξη του πρώτου λόγου ακυρώσεως πρέπει να εξετασθούν υπό το πρίσμα των ανωτέρω. Η εξέτασή τους θα πραγματοποιηθεί, όμως, με διαφορετική σειρά από αυτή με την οποία τα παραθέτουν οι προσφεύγουσες. Συγκεκριμένα, πρέπει να εξετασθούν κατ' αρχάς τα επιχειρήματα που αφορούν το μερίδιο αγοράς, για να αξιολογηθούν στη συνέχεια τα επιχειρήματα που αφορούν τα αποτελέσματα δικτύου. Αναλύονται, τέλος, τα επιχειρήματα σχετικά με τη βλάβη που η επίμαχη συγκέντρωση ενδέχεται να προκαλέσει στον ανταγωνισμό.

– Επί του μεριδίου αγοράς

65 Όσον αφορά το πολύ αυξημένο μερίδιο αγοράς στη στενή αγορά, από την παράγραφο 17 των κατευθυντήριων γραμμών για τις οριζόντιες συγκεντρώσεις, καθώς και από τη νομολογία στην οποία αναφέρεται η παράγραφος αυτή, προκύπτει ότι μερίδιο αγοράς που υπερβαίνει το 50 % θα μπορούσε να αποτελεί σοβαρή απόδειξη δεσπόζουσας θέσεως. Πρέπει, όμως, να διευκρινιστεί ότι το μερίδιο αγοράς μπορεί να χρησιμοποιηθεί ως ένδειξη προβλημάτων στον ανταγωνισμό, μόνον εφόσον έχει προηγουμένως οριστεί η αγορά στην οποία αναφέρεται το εν λόγω μερίδιο. Το ίδιο ισχύει για τον δείκτη HH, στον οποίο αναφέρονται επίσης οι προσφεύγουσες.

66 Στην προκειμένη, όμως, περίπτωση η Επιτροπή αρκέστηκε στο να διαχωρίσει τις οικιακές επικοινωνίες από τις επαγγελματικές επικοινωνίες (βλ. σκέψη 7 ανωτέρω). Αντιθέτως, δεν έλαβε θέση επί του ζητήματος κατά πόσον έπρεπε να προσδιοριστούν εντός της κατηγορίας των οικιακών επικοινωνιών πιο στενές αγορές αναφοράς, με κριτήριο τις λειτουργίες τους, τις πλατφόρμες και τα λειτουργικά συστήματα που χρησιμοποιούν, γιατί έκρινε ότι η κοινοποιηθείσα συγκέντρωση δεν έθετε προβλήματα στον ανταγωνισμό ακόμα και στις στενότερες δυνατές αγορές. Η Επιτροπή διαπίστωσε, ιδίως, ότι ακόμα και με βάση τη στενή αγορά, η νέα οντότητα θα εξακολουθούσε να υφίσταται σημαντικές ανταγωνιστικές πιέσεις.

67 Συνεπώς, οι προσφεύγουσες στηρίζουν σε εσφαλμένη παραδοχή την αιτίασή τους περί ισχύος στην αγορά της νέας οντότητας, σε σχέση με τη στενή αγορά, καθόσον η Επιτροπή δεν διαπίστωσε την ύπαρξη μιας ειδικής αγοράς για τις οικιακές βιντεοκλήσεις από Η/Υ που λειτουργούν σε περιβάλλον Windows. Επομένως, η Επιτροπή δεν διαπίστωσε στην προσβαλλόμενη απόφαση ότι οι φορείς που δραστηριοποιούνται στη στενή αγορά μπορούσαν να ενεργήσουν ανεξάρτητα από την ανταγωνιστική

πίεση που προέρχεται από άλλα μέσα οικιακών επικοινωνιών, όπως οι υπηρεσίες που παρέχονται από άλλες πλατφόρμες ή άλλα λειτουργικά συστήματα. Επιπλέον, οι προσφεύγουσες δεν προσκόμισαν αποδείξεις ούτε μελέτες από τις οποίες θα μπορούσε να συναχθεί το συμπέρασμα ότι υφίσταται μια τέτοια στενή αγορά. Περιορίστηκαν μόνο στην κριτική των στοιχείων της προσβαλλόμενης αποφάσεως που σχετικοποιούν τη σημασία του μεριδίου αγοράς (βλ. σκέψη 56 ανωτέρω). Η κριτική αυτή δεν είναι όμως βάσιμη.

68 Πρώτον, όσον αφορά τα αριθμητικά στοιχεία που αφορούν τη χρήση του WLM, αρκεί η παρατήρηση ότι τα αριθμητικά στοιχεία που παρατίθενται στην προσβαλλόμενη απόφαση δείχνουν σημαντική διακύμανση του μεριδίου αγοράς του WLM εντός ενός σχετικά μικρού χρονικού διαστήματος επτά μηνών. Ανεξαρτήτως του ζητήματος κατά πόσον η απώλεια μεριδίου αγοράς ωφέλησε το Skype ή άλλους παρόχους υπηρεσιών οικιακών βιντεοκλήσεων, τα αριθμητικά αυτά στοιχεία, πάντως, μαρτυρούν την έλλειψη σταθερότητας του μεριδίου αγοράς στη στενή αγορά που προσδιόρισε η Επιτροπή για της ανάγκες της αναλύσεώς της.

69 Εξάλλου, και ιδίως, όπως υπογραμμίστηκε από την Επιτροπή στην προσβαλλόμενη απόφαση και στο υπόμνημα αντικρούσεως, αλλά και από την παρεμβαίνουσα, ο τομέας των οικιακών επικοινωνιών είναι ένας πρόσφατος τομέας που αναπτύσσεται ραγδαία και χαρακτηρίζεται από σύντομης διάρκειας κύκλους καινοτομίας, στον οποίο το μεγάλο μερίδιο αγοράς μπορεί να αποδειχτεί εφήμερο. Σε ένα τόσο δυναμικό πλαίσιο ένα μεγάλο μερίδιο αγοράς δεν είναι κατ' ανάγκη ενδεικτικό ισχύος στην αγορά και, συνεπώς, βλάβης για τον ανταγωνισμό, στη διάρκεια του χρόνου, όπως αυτή που επιδιώκει να αποτρέψει ο κανονισμός 139/2004.

70 Δεύτερον, παρόλο που οι Η/Υ παραμένουν η ευρύτερα χρησιμοποιούμενη πλατφόρμα για τις οικιακές βιντεοκλήσεις, ένα σημαντικό και αυξανόμενο τμήμα της νέας ζήτησης για τις υπηρεσίες αυτές προέρχεται από χρήστες υπολογιστών υπό μορφή ταμπλέτας και έξυπνων τηλεφώνων, συσκευών η πώληση των οποίων έχει ξεπεράσει την πώληση Η/Υ στη Δυτική Ευρώπη, κατά την αιτιολογική σκέψη 32 της προσβαλλόμενης αποφάσεως. Η Επιτροπή και η παρεμβαίνουσα ορθώς επισημαίνουν τη σημασία της αυξήσεως αυτής, η οποία δεν αμφισβητείται από τις προσφεύγουσες, καθώς κάθε απόπειρα της νέας οντότητας να ασκήσει την ισχύ της στη στενή αγορά θα διέτρεχε τον κίνδυνο να ενισχύσει την τάση αυτή, σε βάρος της νέας οντότητας. Μάλιστα, η νέα οντότητα έχει μικρότερη παρουσία σε αυτές τις άλλες πλατφόρμες και πρέπει να αντιμετωπίσει τον ισχυρό ανταγωνισμό άλλων επιχειρήσεων, ιδίως της Apple και της Google.

71 Τρίτον, η παρεμβαίνουσα επισημαίνει, επίσης ορθώς, ότι η όλο και αυξανόμενη χρήση υπολογιστών υπό μορφή ταμπλέτας και έξυπνων τηλεφώνων για τις βιντεοκλήσεις συνεπάγεται ότι ένας αυξανόμενος αριθμός χρηστών αναμένει οι επικοινωνίες να μπορούν να πραγματοποιηθούν από κάθε τύπο πλατφόρμας. Η περιορισμένη παρουσία του WLF στους υπολογιστές υπό μορφή ταμπλέτας και τα έξυπνα τηλέφωνα δεν του επιτρέπουν να ανταποκριθεί σε αυτή τη νέα ζήτηση και συνεπώς περιορίζει την εμπορική του ελκυστικότητα. Συνεπώς, ορθώς η Επιτροπή επισήμανε αυτή την περιορισμένη παρουσία για να σχετικοποιήσει τη σημασία του υψηλού μεριδίου αγοράς που διαπιστώθηκε στη στενή αγορά την οποία προσδιόρισε η Επιτροπή ως σημείο αφετηρίας της αναλύσεως του ανταγωνισμού στην προσβαλλόμενη απόφαση.

72 Τέταρτον, το επιχείρημα των προσφευγουσών ότι το Facebook δεν θα είναι αποτελεσματικός ανταγωνιστής της οντότητας που θα προκύψει από τη συγκέντρωση δεν ευσταθεί. Συγκεκριμένα, το μόνο στοιχείο που προβάλλουν προς στήριξη του επιχειρήματος αυτού είναι το γεγονός ότι η Facebook είναι δικαιοδόχος και στρατηγικός σύμμαχος της Skype, που δεν μπορεί να χρησιμοποιήσει το λογισμικό της Skype για να προσφέρει υπηρεσίες ανταγωνιστικές προς τις υπηρεσίες που προσφέρει η Skype επί πληρωμή, οι οποίες ονομάζονται SkypeOut και δίνουν ιδίως τη δυνατότητα κλήσεως προς σταθερά και κινητά τηλέφωνα και πραγματοποιήσεως βιντεοκλήσεων με περισσότερα από δύο πρόσωπα. Δεν υποστηρίζουν, όμως, ότι η συμφωνία αυτή εμποδίζει τη Facebook να παράσχει υπηρεσίες βιντεοκλήσεων σε καταναλωτές που θα αποφάσιζαν να εγκαταλείψουν τη νέα οντότητα, σε

περίπτωση που αυτή αποφάσιζε να ασκήσει κάποια ισχύ στην αγορά. Σχετικά με το ζήτημα αυτό η Επιτροπή και η παρεμβαίνουσα ορθώς επισημαίνουν ότι η χρήση της ίδιας τεχνολογίας από δύο επιχειρήσεις δεν επηρεάζει κατ' ανάγκη τις ανταγωνιστικές τους σχέσεις.

73 Πέμπτον, σε αντίθεση προς όσα υποστηρίζουν οι προσφεύγουσες, η δωρεάν παροχή των υπηρεσιών αποτελεί κρίσιμο παράγοντα για την αξιολόγηση της ισχύος στην αγορά της νέας οντότητας. Συγκεκριμένα, στο μέτρο που οι χρήστες αναμένουν να κάνουν χρήση των υπηρεσιών οικιακών επικοινωνιών δωρεάν, οι δυνατότητες της νέας οντότητας να καθορίζει ελεύθερα την πολιτική των τιμών περιορίζονται σημαντικά. Η Επιτροπή επισημαίνει, ορθώς, ότι κάθε απόπειρα επιβολής της καταβολής τιμήματος από τους χρήστες θα διέτρεχε τον κίνδυνο να μειώσει την ελκυστικότητα των υπηρεσιών αυτών και να στρέψει τους χρήστες προς άλλους παρόχους που θα συνέχιζαν να προσφέρουν τις υπηρεσίες τους δωρεάν. Ομοίως, σε περίπτωση που η νέα οντότητα αποφάσιζε να σταματήσει την καινοτομία όσον αφορά τις παρεχόμενες υπηρεσίες επικοινωνιών, θα διέτρεχε επίσης τον κίνδυνο να μειώσει την ελκυστικότητα των υπηρεσιών, λόγω του βαθμού καινοτομίας στην εν λόγω αγορά. Υπενθυμίζεται, συναφώς, ότι δεν υφίστανται τεχνολογικοί ή οικονομικοί περιορισμοί που θα εμπόδιζαν τους χρήστες να αλλάξουν πάροχο (βλ. σκέψη 79 κατωτέρω).

74 Κατά συνέπεια, το υψηλό μερίδιο αγοράς και ο μεγάλος βαθμός συγκεντρώσεως στη στενή αγορά, την οποία προσδιόρισε η Επιτροπή ως υπόθεση εργασίας, δεν είναι ενδεικτικά μιας ισχύος στην αγορά που θα επέτρεπε στη νέα οντότητα να νοθεύσει σημαντικά τον αποτελεσματικό ανταγωνισμό στην εσωτερική αγορά.

– Επί του αποτελέσματος δικτύου

75 Όσον αφορά το αποτέλεσμα δικτύου που θα προκαλούσε η επίμαχη συγκέντρωση, το οποίο θα εμπόδιζε την είσοδο στην αγορά, οι προσφεύγουσες υποστηρίζουν ότι αποτέλεσμα δικτύου προκαλείται στο σύνολο των αγορών οικιακών επικοινωνιών. Διευκρίνισαν, όμως, στην επ' ακροατηρίου συζήτηση, ότι το αποτέλεσμα αυτό θα ενίσχυε περισσότερο τη δεσπόζουσα θέση της νέας οντότητας στη στενή αγορά.

76 Επισημαίνεται, καταρχάς, ότι ύπαρξη αποτελέσματος δικτύου δεν συνεπάγεται κατ' ανάγκη κάποιο ανταγωνιστικό πλεονέκτημα στη νέα οντότητα. Συγκεκριμένα, στα τμήματα της αγοράς οικιακών επικοινωνιών, εκτός της αγοράς των βιντεοκλήσεων από Η/Υ που λειτουργούν σε περιβάλλον Windows, οι ανταγωνιστές διατηρούν μερίδια αγοράς αρκετά σημαντικά, ώστε αυτοί να συγκροτούν άλλα δίκτυα. Από τις αιτιολογικές σκέψεις 103 έως 105 της προσβαλλόμενης αποφάσεως, το περιεχόμενο των οποίων δεν αμφισβητείται από τις προσφεύγουσες, προκύπτει ότι το δίκτυο των χρηστών των στιγμιαίων μηνυμάτων του Facebook είναι πιο σημαντικό από αυτό της οντότητας που θα προκύψει από τη συγκέντρωση. Ομοίως, από τις αιτιολογικές σκέψεις 106 έως 108 της προσβαλλόμενης αποφάσεως, το περιεχόμενο των οποίων επίσης δεν αμφισβητείται από τις προσφεύγουσες, προκύπτει ότι στο τμήμα της φωνητικής τηλεφωνίας η συγκέντρωση δεν αναμένεται να μεταβάλει την υπάρχουσα κατάσταση, καθώς το μερίδιο αγοράς του WLM στο τμήμα αυτό είναι πολύ μικρό.

77 Όσον αφορά το αποτέλεσμα δικτύου μόνο στη στενή αγορά, οι προσφεύγουσες δεν υποστήριξαν ούτε απέδειξαν ότι ο βαθμός χρήσεως των προσφερόμενων από τον WLM και το Skype υπηρεσιών βιντεοκλήσεων από Η/Υ που λειτουργούν σε περιβάλλον Windows θα αυξηθεί λόγω της συγκεντρώσεως. Συγκεκριμένα, οι προσφεύγουσες ασκούν κριτική στην ανάλυση της Επιτροπής σχετικά με το αποτέλεσμα δικτύου, αλλά δεν προβάλλουν στοιχεία σχετικά με τον τρόπο με τον οποίο το αποτέλεσμα αυτό θα ασκούσε επιρροή στον ανταγωνισμό στη στενή αγορά (βλ. σκέψη 55 ανωτέρω).

78 Σε κάθε περίπτωση, η αιτίαση που αφορά το αποτέλεσμα δικτύου είναι αβάσιμη.

79 Πρώτον, σε αντίθεση με τις καταστάσεις επί των οποίων εκδόθηκαν οι προηγούμενες αποφάσεις τις Επιτροπής, τις οποίες επικαλούνται οι προσφεύγουσες, και όπως επισήμανε η παρεμβαίνουσα, δεν υπάρχουν τεχνικοί ή οικονομικοί περιορισμοί που εμποδίζουν τους χρήστες να τηλεφορτώσουν περισσότερες εφαρμογές επικοινωνιών στις πλατφόρμες πληροφορικής τους, πολλώ δε μάλλον προκειμένου περί δωρεάν λογισμικού που είναι εύκολο να τηλεφορτωθεί και καταλαμβάνει λίγο χώρο στον σκληρό τους δίσκο.

80 Δεύτερον, το επιχείρημα των προσφευγουσών ότι η μετακίνηση των καταναλωτών προς εναλλακτικούς παρόχους θα ήταν περίπλοκη, λόγω του ότι ανήκουν σε διάφορες μικρές διασυνδεδεμένες ομάδες, ερείδεται στην εσφαλμένη παραδοχή ότι η μετακίνηση πρέπει να γίνει για όλες τις ομάδες με μια ενιαία διαδικασία. Η Επιτροπή και η παρεμβαίνουσα επισημαίνουν όμως, ορθώς, ότι δεν υπάρχει κανένα οικονομικό ή τεχνικό εμπόδιο για να γίνει η μετακίνηση ανά μικρή ομάδα και για να συνεχίσουν οι καταναλωτές να χρησιμοποιούν περισσότερα λογισμικά επικοινωνίας συγχρόνως.

81 Σε αντίθεση με τα αστήρικτα επιχειρήματα των προσφευγουσών, η Επιτροπή στην προσβαλλόμενη απόφαση επικαλέστηκε συγκεκριμένες ενδείξεις για την ύπαρξη αυτού του φαινομένου της συνυπάρξεως περισσότερων λογισμικών. Συγκεκριμένα, η Επιτροπή δεν αναφέρθηκε μόνο σε μια τέτοια συνύπαρξη μεταξύ WLM και Skype πριν από τη συγκέντρωση. Η έκθεση για την οποία γίνεται λόγος στην υποσημείωση 52 της προσβαλλόμενης αποφάσεως παραθέτει πολλά άλλα παραδείγματα πολλαπλής χρήσεως που αφορούν το Skype και εναλλακτικούς παρόχους όπως η Yahoo!, η AIM και το Gmail. Επιπλέον, με την αιτιολογική σκέψη 93 της προσβαλλόμενης αποφάσεως, το περιεχόμενο της οποίας δεν αμφισβητείται από τις προσφεύγουσες, επισημαίνεται η πρόσφατη άφιξη ανταγωνιστών όπως το Facebook, το Viber, το Fring και η Tango, πράγμα που αποδεικνύει ότι το αποτέλεσμα δικτύου δεν εμποδίζει σε κάθε περίπτωση την είσοδο στην αγορά.

82 Τρίτον, οι προσφεύγουσες δεν αμφισβητούν ούτε τη διαπίστωση που γίνεται στις αιτιολογικές σκέψεις 73 έως 74 της προσβαλλόμενης αποφάσεως ότι η αύξηση της ζήτησης για τις υπηρεσίες βιντεοκλήσεων για το ευρύ κοινό σε μεγάλο βαθμό δεν θα αφορά τους Η/Υ αλλά άλλες πλατφόρμες, όπως οι υπολογιστές υπό μορφή ταμπλέτας και τα έξυπνα τηλέφωνα. Αν η ελκυστικότητα ενός λογισμικού επικοινωνιών θεωρείται ότι αυξάνεται ανάλογα με τον αριθμό χρηστών, σημαντικό αποτέλεσμα δικτύου μπορεί να υπάρξει μόνο αν το λογισμικό αυτό παρέχει τη δυνατότητα επικοινωνίας και με καταναλωτές που χρησιμοποιούν αυτές τις άλλες πλατφόρμες για τις βιντεοκλήσεις τους. Εν προκειμένω, όμως, ο WLM δεν έχει σημαντική παρουσία σε άλλες πλατφόρμες πέραν των Η/Υ που λειτουργούν σε περιβάλλον Windows, οπότε η συγκέντρωση δεν μεταβάλλει την κατάσταση στον ανταγωνισμό.

83 Τέταρτον, όσον αφορά τις δηλώσεις εμπορικής φύσεως των διευθυντών όσων συμμετέχουν στη συγκέντρωση, κατά τις οποίες η αξία του Skype αυξάνεται ανάλογα με τον αριθμό των χρηστών του, διευκρινίζεται ότι η Επιτροπή δεν αμφισβητεί την ύπαρξη αποτελέσματος δικτύου. Συγκεκριμένα, κατά τις αιτιολογικές σκέψεις 91 έως 94 της προσβαλλόμενης αποφάσεως, η Επιτροπή κρίνει μόνο ότι αυτό το αποτέλεσμα δικτύου δεν δημιουργεί εμπόδια στην είσοδο στην αγορά. Επιπλέον, οι δηλώσεις αυτές μάλλον επιβεβαιώνουν παρά αναιρούν την άποψη της Επιτροπής. Οι εν λόγω δηλώσεις μπορούν στην πραγματικότητα να ερμηνευθούν ως έκφραση της επιθυμίας της παρεμβαίνουσας, χάρις στην απόκτηση του Skype, να εδραιωθεί στις πλατφόρμες τις οποίες ο WMF δεν της επέτρεψε να προσεγγίσει.

84 Κατά συνέπεια, η αιτίαση που αφορά το αποτέλεσμα δικτύου και τα προκαλούμενα από αυτό εμπόδια εισόδου στην αγορά είναι αβάσιμη.

– Επί της βλάβης στον ανταγωνισμό

85 Ακόμη και αν η συγκέντρωση θα αύξανε το μερίδιο αγοράς της παρεμβαίνουσας, οι προσφεύγουσες δεν παρέχουν κανένα στοιχείο σχετικά με τον τρόπο με τον οποίο αυτή η υποτιθέμενη ισχύς στην αγορά θα επέτρεπε στη νέα οντότητα να προκαλέσει σημαντική βλάβη στον ανταγωνισμό.

86 Πρώτον, όσον αφορά τις τιμές, οι προσφεύγουσες δεν αμφισβητούν ότι οι υπηρεσίες βιντεοκλήσεων προσφέρονται στους χρήστες δωρεάν, αλλά υποστηρίζουν ότι αυξήσεις στις τιμές θα μπορούσαν να αφορούν τις υπηρεσίες του Skype προς άλλα δίκτυα, τα έσοδα από διαφήμιση και τα έσοδα από συναφείς αγορές. Οι προσφεύγουσες υποστήριξαν επίσης, κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση, ότι το Skype θα μπορούσε να επιχειρήσει να ζητήσει αμοιβή για κάποιες υπηρεσίες που σήμερα παρέχονται δωρεάν.

87 Τα επιχειρήματα αυτά δεν μπορούν να γίνουν δεκτά.

88 Καταρχάς, οι επί πληρωμή υπηρεσίες του Skype, ιδίως οι υπηρεσίες SkypeOut, αφορούν τις βιντεοκλήσεις μόνο σε πολύ περιορισμένο βαθμό. Συγκεκριμένα, από τις ομαδικές βιντεοκλήσεις, στις οποίες μετέχουν περισσότεροι από δύο χρήστες συγχρόνως, προέρχεται ένα ελάχιστο ποσοστό των εσόδων από το SkypeOut. Εξάλλου, όπως υπογράμμισε η Επιτροπή, μέχρι στιγμής κανένας πάροχος δεν έχει ζητήσει αμοιβή για υπηρεσίες επικοινωνίας μεταξύ δύο προσώπων. Οι καταναλωτές αναμένουν αυτές οι υπηρεσίες να τους παρέχονται δωρεάν. Συνεπώς, οι προσφεύγουσες δεν απέδειξαν με ποιον τρόπο η συγκέντρωση θα επέτρεπε στο Skype να μεταβάλει αυτές τις συνθήκες της αγοράς χωρίς να αλλάξουν πάροχο οι καταναλωτές.

89 Οι προσφεύγουσες αδυνατούν επίσης να εξηγήσουν με ποιον τρόπο μια ενδεχόμενη ισχύς στην αγορά, επί της στενής αγοράς των βιντεοκλήσεων από Η/Υ που λειτουργούν σε περιβάλλον Windows, θα παρείχε τη δυνατότητα επιβολής αυξήσεως των τιμών σε υπηρεσίες επικοινωνιών διαφορετικού είδους. Επιπλέον, οι προσφεύγουσες δεν λαμβάνουν καθόλου υπόψη ανταγωνιστικές πιέσεις που θα ασκούνταν από τους παραδοσιακούς φορείς τηλεφωνίας και από παρόχους επιγραμμικής φωνητικής τηλεφωνίας πέραν του Skype, σε περίπτωση που η νέα οντότητα επιχειρούσε να αυξήσει τις τιμές φωνητικών επικοινωνιών του SkypeOut.

90 Ακολούθως, οι προσφεύγουσες δεν εξηγούν ούτε με ποιον τρόπο η νέα οντότητα θα είναι σε θέση να επιβάλει αύξηση των τιμών στους διαφημιζόμενους. Δεν υποστήριξαν ούτε απέδειξαν την ύπαρξη διαφημιστικής αγοράς που αφορά ειδικά τις οικιακές υπηρεσίες βιντεοκλήσεων από Η/Υ που λειτουργούν σε περιβάλλον Windows. Ελλείψει, όμως, μιας τέτοιας αγοράς, οι διαφημιζόμενοι μπορούν εύκολα να προστατευθούν από κάθε απόπειρα αυξήσεως των τιμών, κατευθύνοντας τις διαφημιστικές τους δαπάνες σε άλλα μέσα, είτε στο Διαδίκτυο είτε αλλού.

91 Τέλος, οι προσφεύγουσες δεν προσκομίζουν πληροφορίες ούτε σχετικά με τη δυνατότητα της νέας οντότητας να επιβάλει αύξηση των τιμών στις συναφείς αγορές, όπως οι υπηρεσίες επικοινωνιών για επιχειρήσεις. Αρκούνται στο να παραπέμψουν στον δεύτερο λόγο της προσφυγής, ο οποίος θα εξεταστεί κατωτέρω.

92 Δεύτερον, τα επιχειρήματα των προσφευγουσών σχετικά με την επίδραση της συγκεντρώσεως στην ποιότητα και την καινοτομία των υπηρεσιών βιντεοκλήσεων είναι ακόμα πιο αόριστα, καθώς δεν βάλλουν κατά των διαπιστώσεων της Επιτροπής στις αιτιολογικές σκέψεις 81 έως 84 της προσβαλλόμενης αποφάσεως, κατά τις οποίες οι υπηρεσίες επικοινωνιών για το ευρύ κοινό εξαρτώνται από την καινοτομία. Κάθε απόπειρα της νέας οντότητας να υποβαθμίσει την ποιότητα των υπηρεσιών της στη στενή αγορά θα επιταχύνει απλώς την μείωση της σχετικής σημασίας που πλήττει τις υπηρεσίες βιντεοκλήσεων από Η/Υ που λειτουργούν σε περιβάλλον Windows (βλ. σκέψη 70 ανωτέρω).

93 Τρίτον, οι προσφεύγουσες δεν μπορούν να καλύψουν τα κενά που υπάρχουν στα επιχειρήματά τους σχετικά με την προκαλούμενη από την επίμαχη συγκέντρωση βλάβη στον ανταγωνισμό, επικαλούμενες την τιμή αγοράς που ανήλθε σε 8,5 δισεκατομμύρια δολάρια Ηνωμένων Πολιτειών (USD). Η Επιτροπή ορθώς υποστηρίζει σχετικά με το ζήτημα αυτό ότι, λόγω του μεγάλου αριθμού πιθανών εμπορικών μοντέλων και της απουσίας αξιόπιστων δεδομένων της αγοράς σχετικών με την εφαρμογή τους στις αναδυόμενες αγορές, δεν είναι μέρος του ρόλου της αξιολογήσεως μιας συγκεντρώσεως η πρόβλεψη του μοντέλου που θα καταστήσει κερδοφόρα τη βιντεοτηλεφωνία στη πράξη και θα είναι συνεπώς βιώσιμο στο μέλλον. Συγκεκριμένα, οι εξουσίες που αναγνωρίζει ο κανονισμός 139/2004 στην Επιτροπή περιορίζονται στον εντοπισμό σημαντικών εμποδίων που μπορούν να προκληθούν στον ανταγωνισμό από μια συγκέντρωση. Αυτές οι εξουσίες δεν της επιτρέπουν, όμως, να προβαίνει σε υποθέσεις βάσει του ύψους της τιμής μιας εξαγοράς ή να υποκαθιστά με τη δική της εκτίμηση την άποψη των ενδιαφερόμενων μερών σχετικά με την αξία μιας συναλλαγής, πολλώ δε μάλλον που οι λόγοι που την εξηγούν δεν υπακούουν πάντα σε αμιγώς οικονομική λογική.

94 Επομένως, οι προσφεύγουσες δεν απέδειξαν με ποιον τρόπο η συγκέντρωση θα μπορούσε να προκαλέσει βλάβη στον ανταγωνισμό στην αγορά των οικιακών επικοινωνιών.

95 Κατά συνέπεια, οι προσφεύγουσες δεν απέδειξαν ότι η Επιτροπή υπέπεσε σε πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως κρίνοντας ότι η συγκέντρωση δεν εγείρει σοβαρές αμφιβολίες ως προς τη συμβατότητά της με την εσωτερική αγορά, όσον αφορά τις υπηρεσίες οικιακών υπηρεσιών.

96 Επιπλέον, στο μέτρο που οι προσφεύγουσες καταλογίζουν στην Επιτροπή ότι δεν εξέθεσε τους λόγους για τους οποίους διαφοροποιήθηκε από την πρακτική που ακολούθησε σε προηγούμενες αποφάσεις, αρκεί να υπομνησθεί ότι, σε αντίθεση προς τις προηγούμενες αποφάσεις, στην υπό κρίση υπόθεση δεν υφίστανται τεχνικοί ή οικονομικοί περιορισμοί που εμποδίζουν τους χρήστες να τηλεφορτώσουν περισσότερα λογισμικά επικοινωνιών συγχρόνως (βλ. σκέψη 79 ανωτέρω). Επομένως, δεν τίθεται ζήτημα μεταστροφής της πολιτικής της, την οποία η Επιτροπή θα όφειλε να αιτιολογήσει στην προσβαλλόμενη απόφαση. Συνεπώς, το επιχείρημα που στηρίζεται στην παράβαση του άρθρου 296 ΣΛΕΕ που προβάλλεται από τις προσφεύγουσες προς στήριξη του πρώτου λόγου πρέπει να απορριφθεί.

97 Υπό τις συνθήκες αυτές, ο πρώτος λόγος ακυρώσεως πρέπει να απορριφθεί στο σύνολό του.

Επί του δεύτερου λόγου ακυρώσεως, που αφορά τις συσπειρωτικές συνέπειες της συγκεντρώσεως στην αγορά των επαγγελματικών επικοινωνιών

98 Από την προσβαλλόμενη απόφαση προκύπτει ότι κατά τη διάρκεια της διοικητικής διαδικασίας εκφράστηκε από τρίτους ο φόβος η συγκέντρωση να προκαλέσει συσπειρωτικές συνέπειες στην αγορά των επαγγελματικών επικοινωνιών. Μία από τις συνέπειες που επισημάνθηκαν αφορούσε τη δημιουργία εκ μέρους της νέας οντότητας ενός προνομιακού δεσμού μεταξύ της βάσεως των χρηστών του Skype και του προϊόντος Lync της Microsoft. Αυτή η προνομιακή ενσωμάτωση θα έδινε στη νέα οντότητα ανταγωνιστικό πλεονέκτημα στους επαγγελματίες χρήστες, ιδίως σε όσους χρησιμοποιούν τηλεφωνικά κέντρα.

99 Η Επιτροπή έκρινε με την προσβαλλόμενη απόφαση ότι ο φόβος αυτός δεν είναι δικαιολογημένος. Καταρχάς, η νέα οντότητα δεν θα έχει την ικανότητα να εφαρμόσει μια τέτοια στρατηγική, γιατί το Skype δεν είναι προϊόν προσαρμοσμένο στις ανάγκες των επιχειρήσεων που χρησιμοποιούν τηλεφωνικά κέντρα. Επίσης, η οντότητα αυτή δεν θα έχει κίνητρο να εμποδίσει επιχειρήσεις που χρησιμοποιούν άλλες υπηρεσίες επαγγελματικών επικοινωνιών να επικοινωνήσουν με τους χρήστες του Skype. Αυτές οι επιχειρήσεις θα διατηρήσουν τη δυνατότητα να τηλεφορτώνουν δωρεάν την εφαρμογή Skype. Εξάλλου, το Skype δεν αποτελεί προϊόν απαραίτητο για όσους χρησιμοποιούν τηλεφωνικά κέντρα, γιατί υπάρχουν πολλές άλλες λύσεις που επιτρέπουν την επικοινωνία με τους καταναλωτές.

Τέλος, δεν είναι πιθανόν να υπάρξουν αποτελέσματα σε βάρος του ανταγωνισμού εντός της προσεχούς τριετίας, στο μέτρο που το Lync αντιμετωπίζει τον ανταγωνισμό άλλων μεγάλων παικτών της αγοράς όπως η Cisco και η IBM.

100 Οι προσφεύγουσες υποστηρίζουν ότι η Επιτροπή δεν έλαβε υπόψη τη στρατηγική εκτοπισμού που θα μπορούσε να ακολουθήσει η νέα οντότητα στην αγορά των επαγγελματικών επικοινωνιών, δημιουργώντας αποκλειστική ή προνομιακή διαλειτουργικότητα μεταξύ των προϊόντων Lync και της μεγάλης βάσεως πελατών του Skype. Η στρατηγική αυτή θα επέτρεπε στη νέα οντότητα να καθιερώσει το Lync ως το μόνο προϊόν που είναι σε θέση να ανταποκριθεί σε μια αυξανόμενη ζήτηση εκ μέρους των μεγάλων επαγγελματιών χρηστών που επιθυμούν τη διάδραση με τους πελάτες και τις άλλες επαγγελματικές τους επαφές. Προς τον σκοπό αυτό η νέα οντότητα θα μπορούσε, κατά το παράδειγμα των προγενέστερων πρακτικών αποκλεισμού που ακολούθησε η Microsoft, να χρησιμοποιήσει τη θέση ισχύος της σε αγορές συναφείς προς την αγορά των επαγγελματικών επικοινωνιών, καθώς και να ενσωματώσει την προσφορά του Lync σε άλλα προϊόντα της Microsoft. Κατά τις προσφεύγουσες, η Επιτροπή, στο μέτρο που δεν εξέτασε σε μεγαλύτερο βάθος τη στρατηγική αυτή και δεν έλαβε υπόψη την αυξανόμενη αυτή ζήτηση, αιτιολόγησε πλημμελώς την απόφασή της και υπέπεσε σε πολλαπλή πλάνη εκτιμήσεως της μεταξύ της οικιακής αγοράς και της επαγγελματικής αγοράς σχέσης, στην οποία το Skype θα είναι παρόν.

101 Καταρχάς, οι προσφεύγουσες αμφισβητούν ότι η νέα οντότητα δεν είναι σε θέση να στεγανοποιήσει την αγορά. Το κρίσιμο ζήτημα δεν είναι το αν το Skype αποτελεί προϊόν για τηλεφωνικά κέντρα, αλλά να αναγνωρισθεί η ικανότητα της νέας οντότητας να μεταβάλει τον βαθμό διαλειτουργικότητας προς όφελος των δικών της υπηρεσιών και προϊόντων. Η Επιτροπή αναγνώρισε όμως, κατά τις προσφεύγουσες, στην αιτιολογική σκέψη 143 της προσβαλλόμενης αποφάσεως, ότι συντρέχει τέτοια περίπτωση.

102 Δεύτερον, οι προσφεύγουσες θεωρούν ότι η Επιτροπή δεν έλαβε υπόψη ούτε τα κίνητρα της νέας οντότητας να στεγανοποιήσει την αγορά. Η Επιτροπή στήριξε την ανάλυση των κινήτρων αυτών σε εσφαλμένες παραδοχές. Το κρίσιμο ζήτημα δεν είναι κατά πόσον το Skype αποτελεί απαραίτητο προϊόν αλλά αν η συνένωση Skype και Lync θα καταστήσει το Lync προϊόν απαραίτητο για να προσεγγιστεί η τεράστια βάση χρηστών του Skype και, συνεπώς, προϊόν απαραίτητο για να ικανοποιηθούν οι προσδοκίες των χρηστών των επαγγελματικών επικοινωνιών που επιθυμούν να έχουν τη δυνατότητα να επικοινωνούν με τους χρήστες του Skype. Χωρίς διαλειτουργικότητα με το Skype οι ανταγωνιστές του Lync δεν διαθέτουν στην πραγματικότητα άλλες επιλογές. Συνεπώς, το γεγονός ότι το Skype παραμένει εφαρμογή που μπορεί να τηλεφορτωθεί δωρεάν δεν απαντά στο ζήτημα που ανακύπτει από μια προνομιακή διαλειτουργικότητα μεταξύ Skype και Lync. Επιπλέον, η ίδια η Επιτροπή διαπίστωσε, στο πλαίσιο άλλων υποθέσεων που αφορούν την παρεμβαίνουσα, ότι οι χρήστες είναι απρόθυμοι να τηλεφορτώσουν πολλές εφαρμογές λογισμικού για την ίδια λειτουργία. Τέλος, οι προσφεύγουσες προβάλλουν ότι η Επιτροπή δεν έδωσε καμία σημασία στους λόγους που οδήγησαν την παρεμβαίνουσα να καταβάλει 8,5 δισεκατομμύρια USD για την εξαγορά της Skype, οι οποίοι αφορούσαν ακριβώς την προνομιακή σχέση μεταξύ Skype και Lync, παραβλέποντας ιδίως τις δηλώσεις ορισμένων εκπροσώπων της παρεμβαίνουσας. Αυτή η παράλειψη είναι ακόμα πιο ανεξήγητη, λόγω όσων έχουν προηγηθεί. Η εν λόγω επιχείρηση έχει ήδη καταδικαστεί επανειλημμένα για πρακτικές αποκλεισμού και εξακολουθεί να εμποδίζει τη διαλειτουργικότητα των προϊόντων της με αυτά των ανταγωνιστών της.

103 Τρίτον, κατά τις προσφεύγουσες, η ανάλυση αποτελεσμάτων της στρατηγικής αποκλεισμού βαρύνεται με πλάνη εκτιμήσεως. Η Επιτροπή όχι μόνο υποτίμησε τη σημασία του Lync στην αγορά των επαγγελματικών επικοινωνιών κατά τη διοικητική διαδικασία αλλά αγνόησε επίσης το γεγονός ότι το Lync προσφέρεται σε συνδυασμό με το λειτουργικό σύστημα Windows Server και άλλα προϊόντα της Microsoft σε σχέση με τα οποία η νέα οντότητα κατέχει θέση ισχύος. Τέλος, η εφαρμογή προνομιακής ή αποκλειστικής διαλειτουργικότητας μεταξύ Lync και Skype θα είναι ιδιαιτέρως επιζήμια σε αγορές που χαρακτηρίζονται από αποτέλεσμα δικτύου.

104 Η Επιτροπή και η παρεμβαίνουσα θεωρούν ότι τα επιχειρήματα των προσφευγουσών είναι αβάσιμα.

105 Προς στήριξη του δεύτερου λόγου ακυρώσεως οι προσφεύγουσες προβάλλουν, κατ' ουσίαν, δύο αιτιάσεις.

106 Η πρώτη αιτίαση αφορά παραβίαση της υποχρεώσεως αιτιολογήσεως όπως προκύπτει από το άρθρο 296 ΣΛΕΕ. Κατά τις προσφεύγουσες, η προσβαλλόμενη απόφαση δεν απαντά στα επιχειρήματα που προβλήθηκαν από τη Cisco και άλλους ενδιαφερόμενους κατά τη διοικητική διαδικασία σχετικά με τη στρατηγική αποκλεισμού που θα είχε την τάση να ακολουθήσει η νέα οντότητα.

107 Η δεύτερη αιτίαση αφορά πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως στην οποία υπέπεσε η Επιτροπή απορρίπτοντας τον προεκτεθέντα στην προηγούμενη σκέψη προβληματισμό σχετικά με ζητήματα ανταγωνισμού. Κατά τις προσφεύγουσες, η Επιτροπή δεν έλαβε υπόψη τις συσπειρωτικές συνέπειες που θα προέκυπταν από τη συγκέντρωση. Η Επιτροπή παρέβλεψε, ιδίως, την ικανότητα και τα κίνητρα της νέας οντότητας να χρησιμοποιήσει τη θέση της στην αγορά των οικιακών επικοινωνιών ως μέσο για να νοθεύσει τον ανταγωνισμό στην αγορά των επαγγελματικών επικοινωνιών.

– Επί της αιτιολογίας

108 Κατά πάγια νομολογία, η επιβαλλόμενη από το άρθρο 296 ΣΛΕΕ αιτιολογία πρέπει να είναι προσαρμοσμένη στη φύση της οικείας πράξεως και να επιτρέπει να διαφανεί κατά τρόπο σαφή και μη διφορούμενο η συλλογιστική του θεσμικού οργάνου το οποίο έλαβε το συγκεκριμένο μέτρο, ούτως ώστε οι ενδιαφερόμενοι να γνωρίζουν τους λόγους που δικαιολογούν τη λήψη του μέτρου και το αρμόδιο δικαιοδοτικό όργανο να ασκεί τον έλεγχό του (προαναφερθείσα απόφαση Bertelsmann και Sony Corporation of America, σκέψη 166). Η Επιτροπή, αιτιολογώντας τις αποφάσεις που εκδίδει προς διασφάλιση της εφαρμογής των κανόνων του ανταγωνισμού, δεν υποχρεούται να λαμβάνει θέση επί όλων των επιχειρημάτων που προβάλλουν οι ενδιαφερόμενοι προς στήριξη του αιτήματός τους. Αρκεί να εκθέτει τα πραγματικά περιστατικά και τις νομικές εκτιμήσεις που έχουν ουσιώδη σημασία στο πλαίσιο της οικονομίας της αποφάσεως (βλ. απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 24ης Ιανουαρίου 1995, T-114/92, BEMIM κατά Επιτροπής, Συλλογή 1995, σ. II-147, σκέψη 41 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία). Το ζήτημα αν η αιτιολογία μια πράξεως πληροί τις απαιτήσεις του ανωτέρω άρθρου 296 πρέπει να εκτιμάται όχι μόνο βάσει της διατυπώσεώς της αλλά και βάσει του πλαισίου στο οποίο εντάσσεται καθώς και του συνόλου των κανόνων δικαίου που διέπουν το σχετικό θέμα (βλ., αποφάσεις της 2ας Απριλίου 1998, C-367/95 P, Επιτροπή κατά Sytraval και Brink's France, Συλλογή 1998, σ. I-1719, σκέψη 63· της 22ας Ιουνίου 2004, C-42/01, Πορτογαλία κατά Επιτροπής, Συλλογή 2004, σ. I-6079, σκέψη 66, και της 15ης Απριλίου 2008, C-390/06, Nuova Agricast, Συλλογή 2008, σ. I-2577, σκέψη 79).

109 Ομοίως, ο βαθμός ακρίβειας της αιτιολογίας της αποφάσεως πρέπει να είναι ανάλογος των υλικών δυνατοτήτων και των τεχνικών συνθηκών ή της προθεσμίας εντός της οποίας πρέπει να εκδοθεί η απόφαση (αποφάσεις της 1ης Δεκεμβρίου 1965, 16/65, Schwarze, Συλλογή τόμος 1965-1968, σ. 191, και της 14ης Φεβρουαρίου 1990, C-350/88, Delacre κ.λπ. κατά Επιτροπής, Συλλογή 1990, σ. I-395, σκέψη 16· προαναφερθείσα απόφαση Bertelsmann και Sony Corporation of America, σκέψη 167). Συνεπώς, η Επιτροπή δεν παραβαίνει την υποχρέωση αιτιολογήσεως, αν στην απόφασή της δεν περιλαμβάνει συγκεκριμένη αιτιολογία αναφορικά με την εκτίμηση ορισμένων πλευρών της συγκεντρώσεως τις οποίες θεωρεί προφανώς άσχετες, στερούμενες σημασίας ή σαφώς δευτερεύουσες για την εκτίμηση της συγκεντρώσεως (προαναφερθείσες αποφάσεις Επιτροπή κατά Sytraval και Brink's France, σκέψη 64, και Bertelsmann και Sony Corporation of America, σκέψη 167). Μια τέτοια απαίτηση δύσκολα θα συμβιβαζόταν με την επιτακτική ανάγκη ταχύτητας και τις σύντομες διαδικαστικές προθεσμίες που οφείλει να τηρεί η Επιτροπή όταν ασκεί την εξουσία ελέγχου των

πράξεων συγκεντρώσεως, οι οποίες περιλαμβάνονται μεταξύ των ειδικών συνθηκών μιας διαδικασίας ελέγχου των πράξεων αυτών (προαναφερθείσα απόφαση Bertelsmann και Sony Corporation of America, σκέψη 167).

110 Κατά συνέπεια, η Επιτροπή δεν υποχρεούται να απαντά σε όλα τα επιχειρήματα που προβάλλουν τα μέρη και οι τρίτοι κατά τη διοικητική διαδικασία ούτε να παρέχει ακριβή αιτιολογία επί της αξιολογήσεως των επιχειρημάτων αυτών.

111 Εν προκειμένω, η Επιτροπή στις αιτιολογικές σκέψεις 213 έως 221 της προσβαλλόμενης αποφάσεως απάντησε στα επιχειρήματα της Cisco και άλλων ενδιαφερομένων. Παρόλο που η αιτιολογία αυτή είναι συνοπτική, δεν αντιβαίνει, πάντως, προς τις επιταγές του άρθρου 296 ΣΛΕΕ, αν ληφθεί υπόψη το ειδικό πλαίσιο της υπό κρίση υποθέσεως.

112 Συγκεκριμένα, επισημαίνεται ότι η Επιτροπή αναφέρει ότι έλαβε σχετικά μεγάλο αριθμό παρατηρήσεων εκ μέρους τρίτων, τις οποίες έπρεπε να εξετάσει εντός ενός σχετικά σύντομου χρονικού διαστήματος. Επιπλέον, η θεωρία των συσπειρωτικών συνεπειών που διατύπωσε η Cisco κατά τη διοικητική διαδικασία, είναι περίπλοκη και αόριστη (βλ. σκέψεις 124 έως 127), ενώ οι συγκεντρώσεις εταιριών ετερογενών δραστηριοτήτων σε γενικές γραμμές δεν προκαλούν προβλήματα στον ανταγωνισμό (βλ. σκέψεις 115 και 116 κατωτέρω).

113 Υπό τις συνθήκες αυτές, θα ήταν υπερβολικό να απαιτηθεί αναλυτικότερη αιτιολογία για κάθε μία από τις πτυχές της αναλύσεως της θεωρίας των συσπειρωτικών συνεπειών στην προσβαλλόμενη απόφαση. Συνεπώς, η Επιτροπή μπορούσε να αρκεστεί σε μια συνοπτική απάντηση στα επιχειρήματα της Cisco, πολλώ δε μάλλον που η τελευταία αντελήφθη πλήρως την αιτιολογία, όπως προκύπτει από την παρούσα προσφυγή.

114 Συνεπώς, το πρώτο σκέλος του δεύτερου λόγου πρέπει να απορριφθεί ως αβάσιμο.

– Επί της υπάρξεως πρόδηλης πλάνης εκτιμήσεως

115 Για να διευκρινίσει τα κριτήρια που εφαρμόζει για την αξιολόγηση, όπως αυτά επιβάλλονται από το άρθρο 2 του κανονισμού 139/2004 στον τομέα των συγκεντρώσεων εταιριών ετερογενών δραστηριοτήτων, η Επιτροπή εξέδωσε κατευθυντήριες γραμμές για την αξιολόγηση των μη οριζόντιων συγκεντρώσεων σύμφωνα με τον κανονισμό του Συμβουλίου για τον έλεγχο των συγκεντρώσεων μεταξύ επιχειρήσεων (ΕΕ 2008, C 265, σ. 6). Από τις παραγράφους 11 και 92 των κατευθυντήριων αυτών γραμμών προκύπτει ότι αυτό το είδος συγκεντρώσεων δεν αφορά ανταγωνιστικές επιχειρήσεις, με αποτέλεσμα οι συγκεντρώσεις αυτές να είναι λιγότερο πιθανό να δημιουργούν προβλήματα στον ανταγωνισμό, σε σχέση με τις οριζόντιες συγκεντρώσεις. Εξάλλου, μπορούν να παράσχουν τη δυνατότητα στα εμπλεκόμενα μέρη να βελτιώσουν την αποτελεσματικότητά τους.

116 Παρόλα αυτά, υπό ορισμένες συνθήκες οι συγκεντρώσεις εταιριών ετερογενών δραστηριοτήτων μπορούν να δημιουργήσουν προβλήματα στον ανταγωνισμό. Αυτό μπορεί να ισχύσει, ιδίως, όταν η συγκέντρωση δίνει τη δυνατότητα στη νέα οντότητα να ακολουθήσει στρατηγική αποκλεισμού από την αγορά. Συγκεκριμένα, κατά την παράγραφο 93 των κατευθυντήριων γραμμών για τις μη οριζόντιες συγκεντρώσεις σύμφωνα με τον κανονισμό του Συμβουλίου για τον έλεγχο των συγκεντρώσεων μεταξύ επιχειρήσεων, αποκλεισμός από την αγορά μπορεί να προκληθεί αν ο συνδυασμός προϊόντων σε συναφείς αγορές παρέχει στη συγχωνευθείσα επιχείρηση την ικανότητα και το κίνητρο να χρησιμοποιήσει σε άλλη αγορά την ισχυρή θέση που κατέχει σε μια αγορά για να αποκλείσει τον ανταγωνισμό. Κατά τη νομολογία, για να δημιουργείται πρόβλημα στον ανταγωνισμό βάσει του κανονισμού 139/2004 πρέπει να προβλέπεται ότι αυτό το αποτέλεσμα στην άλλη αγορά θα επέλθει στο σχετικά σύντομο μέλλον (βλ., συναφώς, απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 25ης Οκτωβρίου 2002, Tetra Laval κατά Επιτροπής, T-5/02, Συλλογή 2002, σ. II-4381, σκέψεις 148 έως 153).

117 Όσον αφορά την απόδειξη τέτοιων συσπειρωτικών αποτελεσμάτων, έχει νομολογιακώς κριθεί ότι είναι ιδιαιτέρως σημαντική η ποιότητα των αποδεικτικών στοιχείων της Επιτροπής σχετικά με την αναγκαιότητα μιας απόφασης που κηρύσσει μια συγκέντρωση ασύμβατη με την εσωτερική αγορά. Συγκεκριμένα, η αξιολόγηση μιας συγκεντρώσεως εταιριών ετερογενών δραστηριοτήτων στηρίζεται σε μια ανάλυση προοπτικών, όπου, αφενός, ο συνυπολογισμός ενός μελλοντικού χρονικού διαστήματος και, αφετέρου, η χρησιμοποίηση «μοχλού», που είναι αναγκαία προκειμένου να προκύψει σημαντικό εμπόδιο για τον αποτελεσματικό ανταγωνισμό, έχουν ως συνέπεια οι σχέσεις αιτίου και αποτελέσματος να είναι δυσδιάκριτες, αβέβαιες και δυσαπόδεικτες (προαναφερθείσα απόφαση Bertelsmann και Sony Corporation of America, σκέψη 50· βλ., συναφώς, προαναφερθείσα απόφαση Επιτροπή κατά Tetra Laval, σκέψη 44).

118 Υπενθυμίζεται επίσης ότι η Επιτροπή μπορεί να κηρύξει μια συγκέντρωση ασύμβατη με τη εσωτερική αγορά μόνο αν η σημαντική παρακώλυση του ανταγωνισμού είναι άμεση συνέπεια της συγκεντρώσεως. Μια τέτοια παρακώλυση που θα ήταν αποτέλεσμα μελλοντικών αποφάσεων της συγχωνευόμενης οντότητας μπορεί να θεωρηθεί άμεση συνέπεια της συγκεντρώσεως, αν αυτή η μελλοντική συμπεριφορά καθίσταται πιθανή και οικονομικά εύλογη λόγω της τροποποιήσεως των χαρακτηριστικών και της δομής της αγοράς που προκαλείται από τη συγκέντρωση (απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 6ης Ιουνίου 2002, Airtours κατά Επιτροπής, T-342/99, Συλλογή 2002, σ. II-2585, σκέψη 58· βλ., συναφώς, προαναφερθείσα απόφαση Gencor κατά Επιτροπής, σκέψη 94).

119 Εν προκειμένω, οι προσφεύγουσες καταγγέλλουν ιδίως τη δυνατότητα που θα έχει η νέα οντότητα να νοθεύσει τους όρους του ανταγωνισμού στην αγορά των επαγγελματικών επικοινωνιών υπέρ του Lync, εξασφαλίζοντας προνομιακή διαλειτουργικότητα του προϊόντος αυτού με το Skype και συνεπώς με τη μεγάλη βάση χρηστών αυτού του λογισμικού επικοινωνίας.

120 Δεν αμφισβητείται ότι αυτή η διαλειτουργικότητα δεν είχε ακόμη εξασφαλιστεί κατά τον χρόνο εκδόσεως της προσβαλλόμενης αποφάσεως και ότι θα απαιτούσε ένα σχετικά μακρύ και περίπλοκο έργο καινοτομίας. Σύμφωνα με τις πληροφορίες που προσκόμισε η παρεμβαίνουσα και δεν αμφισβήτησαν οι προσφεύγουσες, η δημιουργία μιας γέφυρας λογισμικού μεταξύ Lync και Skype αναμένεται να ολοκληρωθεί μόλις το 2013. Επιπλέον, ακόμη και αν υποτεθεί ότι αυτό το έργο θα ολοκληρωθεί εντός των προβλεπόμενων προθεσμιών, η νέα οντότητα θα πρέπει επίσης να καταβάλει προσπάθεια να θέσει στην αγορά αυτό το νέο προϊόν, προωθώντας το στους επαγγελματίες πελάτες που ενδέχεται να ενδιαφέρονται. Αυτή η εμπορική προσπάθεια αναμένεται συνεπώς να πραγματοποιηθεί κατά τη διάρκεια του 2014. Τέλος, για να μπορέσουν να παραχθούν εντός του ίδιου έτους τα αποτελέσματα σε βάρος του ανταγωνισμού που καταγγέλλουν οι προσφεύγουσες, δεδομένου ότι η Επιτροπή αναφέρθηκε σε περίοδο τριών ετών από την έκδοση της αποφάσεως, θα πρέπει επίσης αυτή η προσπάθεια να στεφθεί με τόσο μεγάλη εμπορική επιτυχία που να ανατρέψει, σχεδόν αμέσως, την αγορά επαγγελματικών επικοινωνιών υπέρ του Lync και να επιτρέψει στη νέα οντότητα να αποκλείσει την αγορά. Αυτή η εμπορική επιτυχία θα συνεπαγόταν σημαντική μεταβολή της θέσεως των επιχειρήσεων στην αγορά και θα σήμαινε, συγκεκριμένα, ότι το μερίδιο αγοράς του Lync στην αγορά επαγγελματικών επικοινωνιών, που ήταν 16 % το 2011, θα αυξανόταν σημαντικά σε σχέση με αυτό της Cisco, που ήταν 32 % την ίδια χρονιά.

121 Συνεπώς, το αποτέλεσμα αποκλεισμού που καταγγέλλουν οι προσφεύγουσες εξαρτάται από μια σειρά παραγόντων, οι οποίοι δεν είναι βέβαιο ότι μπορούν να συντρέξουν στο σύνολό τους σε ένα αρκετά κοντινό μέλλον, ώστε η ανάλυση των μελλοντικών αποτελεσμάτων της συγκεντρώσεως να μην στηρίζεται αποκλειστικά σε εικασίες (βλ. σκέψη 116 ανωτέρω). Σχετικά με το ζήτημα αυτό, όπως αναφέρθηκε στην προηγούμενη σκέψη, η Επιτροπή αναφέρθηκε σε περίοδο τριών ετών από την ημερομηνία εκδόσεως της αποφάσεως. Η περίοδος αυτή, την οποία εξάλλου δεν αμφισβήτησαν οι προσφεύγουσες, είναι σχετικά μακρά όταν πρόκειται, όπως εν προκειμένω, για έναν τομέα νέων τεχνολογιών που χαρακτηρίζεται από σχετικά σύντομους κύκλους καινοτομίας. Τέλος, η επιχειρηματολογία των προσφευγουσών δεν στηρίζεται απλώς σε γεγονότα μελλοντικά και αβέβαια,

αλλά παραβλέπει επίσης την πιθανότητα οι ανταγωνιστές της νέας οντότητας να προσαρμόσουν την εμπορική και τεχνολογική πολιτική τους, για να προλάβουν και να αντιμετωπίσουν μια ενδεχόμενη στρατηγική αποκλεισμού.

122 Συνεπώς, επιβάλλεται το συμπέρασμα ότι τα αποτελέσματα αποκλεισμού της αγοράς που καταγγέλλουν οι προσφεύγουσες είναι τόσο αβέβαια που δεν μπορούν να θεωρηθούν ως άμεση συνέπεια της συγκεντρώσεως.

123 Επιπλέον, ακόμη και αν τα αρνητικά αποτελέσματα που καταγγέλλουν οι προσφεύγουσες μπορούν να θεωρηθούν ως συνέπεια της συγκεντρώσεως, δεν μπορεί να συναχθεί το συμπέρασμα, για τους λόγους που εκτίθενται στη συνέχεια, ότι η Επιτροπή υπέπεσε σε πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως αποκλείοντας την ύπαρξη σοβαρών αμφιβολιών σχετικά με τη συμβατότητα της συγκεντρώσεως με την εσωτερική αγορά.

124 Καταρχάς, όσον αφορά την ικανότητα της νέας οντότητας να αποκλείσει την αγορά, παρατηρείται, πρώτον, ότι οι εξηγήσεις που έδωσαν οι προσφεύγουσες σχετικά με το ανταγωνιστικό πλεονέκτημα της νέας οντότητας είναι ασαφείς. Κατά τις προσφεύγουσες, με τη συνένωση του Lync με τη βάση χρηστών του Skype η νέα οντότητα θα διέθετε σημαντικό εμπορικό πλεονέκτημα στην αγορά των επαγγελματικών επικοινωνιών. Συγκεκριμένα, αυτή η συνένωση θα επέτρεπε στους επαγγελματίες χρήστες να επικοινωνούν, ιδίως με οπτική επικοινωνία, με τους πελάτες και άλλες επαγγελματικές τους επαφές, όπως οι προμηθευτές και οι διανομείς, χρησιμοποιώντας το ίδιο λογισμικό με αυτό που χρησιμοποιείται για τις επικοινωνίες στο εσωτερικό της επιχειρήσεως.

125 Οι προσφεύγουσες δεν προσκομίζουν, όμως, καμία απτή απόδειξη για την ύπαρξη, το μέγεθος ή την εξέλιξη της ζήτησης για ένα τέτοιο προϊόν. Παραπέμπουν στις πληροφορίες που προσκόμισε η Cisco στην Επιτροπή κατά τη διοικητική διαδικασία, οι οποίες περιορίζονται στο όνομα ορισμένων μεγάλων επιχειρήσεων ή τομέων που θα επιθυμούσαν να επικοινωνούν με τους χρήστες Skype, χωρίς ωστόσο να διευκρινίζουν αν αυτή η επιθυμία σχετίζεται με το μελλοντικό προϊόν που συνενώνει Lync και Skype. Αντιθέτως, η παρεμβαίνουσα προσκόμισε συγκεκριμένα στοιχεία σχετικά με την απουσία ενδιαφέροντος εκ μέρους των πελατών του Lync για ένα εργαλείο επικοινωνίας με στιγμιαία μηνύματα.

126 Δεύτερον, ακόμη και αν υπήρχε πραγματική και σημαντική ζήτηση για ένα εργαλείο επικοινωνίας όπως αυτό που θα προέκυπτε από τη συνένωση Lync και Skype, οι προσφεύγουσες δεν εξηγούν τους λόγους για τους οποίους οι επαγγελματίες χρήστες θα επιθυμούσαν να επικοινωνούν ειδικά με τους χρήστες του Skype. Προβάλλουν μόνο την ύπαρξη μεγάλης βάσεως του Skype και τη δεσπόζουσα θέση της νέας οντότητας στην αγορά των οικιακών υπηρεσιών, ιδίως για τις βιντεοκλήσεις από Η/Υ που λειτουργούν σε περιβάλλον Windows. Όπως ορθώς επισημαίνει η Επιτροπή, οι επιχειρήσεις που ενδεχομένως ενδιαφέρονται για ένα ενιαίο εργαλείο επικοινωνίας επιθυμούν κυρίως να επικοινωνούν με τους καταναλωτές των δικών τους προϊόντων και υπηρεσιών και όχι με τους χρήστες του Skype. Δεν προκύπτει, όμως, σαφώς αν οι χρήστες αυτοί είναι συγχρόνως πραγματικοί ή δυνητικοί πελάτες των επιχειρήσεων που είναι πιθανό να αγοράσουν το προϊόν που θα προκύψει από τη συνένωση Lync και Skype και ακόμα λιγότερο ότι αυτοί οι χρήστες επιθυμούν να επικοινωνούν οπτικά με τις ίδιες επιχειρήσεις.

127 Εξάλλου, ακόμη και αν υποτεθεί ότι οι χρήστες του Skype αποτελούν ομάδα καταναλωτών που παρουσιάζει εμπορικό ενδιαφέρον, το Skype δεν επιτρέπει στις επιχειρήσεις να τους προσεγγίσουν ευθέως. Συγκεκριμένα, όπως επισήμανε η Επιτροπή και η παρεμβαίνουσα, δεν είναι δυνατό να έρθει κάποιος σε επικοινωνία με τους χρήστες Skype, οι οποίοι συνήθως χρησιμοποιούν ψευδώνυμο, χωρίς τη δική τους προηγούμενη άδεια. Αντιστρόφως, αν υποτεθεί ότι το εμπορικό ενδιαφέρον του προϊόντος που θα προκύψει από τη συνένωση Lync και Skype σχετίζεται με τη δυνατότητα των χρηστών Skype να επικοινωνούν με τις επιχειρήσεις που τους πωλούν προϊόντα και υπηρεσίες, οι προσφεύγουσες δεν διευκρίνισαν, ωστόσο, ποιο θα ήταν το εμπορικό πλεονέκτημα αυτού του ενιαίου προϊόντος σε σχέση με άλλους τρόπους επικοινωνίας μεταξύ των επιχειρήσεων και των καταναλωτών,

όπως η παραδοσιακή τηλεφωνία. Συγκεκριμένα, η Επιτροπή και η παρεμβαίνουσα ορθώς παρατηρούν ότι, λόγω της υπάρξεως αυτών των άλλων τρόπων επικοινωνίας, δεν φαίνεται λογικό το προϊόν που θα προκύψει από τη συνένωση Lync και Skype να γίνει απαραίτητο για τις επιχειρήσεις που επιθυμούν να επικοινωνήσουν με τους καταναλωτές. Επισημαίνεται ότι η εφαρμογή Skype εξακολουθεί να είναι διαθέσιμη και να μπορεί να τηλεφορτωθεί μετά την πραγματοποίηση της συγκεντρώσεως και συνεπώς κάθε επιχείρηση μπορεί να επιτρέπει στους πελάτες της να επικοινωνούν μαζί της μέσω Skype, αναγράφοντας το δικό της όνομα χρήστη Skype στα προϊόντα, τις διαφημίσεις και τον ιστότοπό της στο Διαδίκτυο. Για να επικοινωνήσει με τους χρήστες Skype μια επιχείρηση δεν θα χρειάζεται το προϊόν που θα προκύψει από τη συνένωση Lync και Skype.

128 Τρίτον, ακόμη και αν υποτεθεί ότι το προϊόν που θα προκύψει από τη συνένωση Lync και Skype θα προσπόριζε στη νέα οντότητα ένα πραγματικό εμπορικό πλεονέκτημα, η οντότητα αυτή δεν θα είχε πάντως την ικανότητα να εφαρμόσει στρατηγική αποκλεισμού της αγοράς. Αφενός, από την ανάλυση του πρώτου λόγου ακυρώσεως προκύπτει ότι η συγκέντρωση δεν δημιουργεί σοβαρές αμφιβολίες σχετικά με τη συμβατότητά της προς την εσωτερική αγορά όσον αφορά τις υπηρεσίες οικιακών υπηρεσιών. Αφετέρου, όπως επισημάνθηκε στη σκέψη 121 ανωτέρω, οι ανταγωνιστές του Lync, στους οποίους περιλαμβάνεται η Cisco, εξακολουθούν να διαθέτουν αρκετό χρόνο για να αναπτύξουν εμπορικές πολιτικές προκειμένου να αντιμετωπίσουν τη στρατηγική αποκλεισμού της αγοράς που θα μπορούσε ενδεχομένως να εφαρμόσει η νέα οντότητα. Συγκεκριμένα, αυτοί οι ανταγωνιστές θα μπορούσαν να προσαρμόσουν τις τιμές τους, την ποιότητα ή τις λειτουργίες των προϊόντων τους ή ακόμη να χρησιμοποιήσουν τις υπηρεσίες άλλων μεγάλων παρόχων υπηρεσιών οικιακών επικοινωνιών, όπως το Facebook, το Twitter και η Google. Πρέπει να επισημανθεί, συναφώς, ότι πολλές επιχειρήσεις έχουν ήδη συνδεθεί με τέτοιου είδους δίκτυα, όπως υποστηρίζει η παρεμβαίνουσα.

129 Οι προσφεύγουσες δεν μπορούν να αναιρέσουν το ότι η νέα οντότητα θα έχει μικρή ισχύ στην αγορά, με την αναφορά που κάνουν στην αιτιολογική σκέψη 143 της προσβαλλόμενης αποφάσεως, κατά την οποία η Επιτροπή αναγνώρισε την ικανότητα της Microsoft να εφαρμόζει πολιτικές αποκλεισμού σε άλλες αγορές. Συγκεκριμένα, αυτή η αιτιολογική σκέψη δεν αναφέρεται στην αγορά των επαγγελματικών επικοινωνιών αλλά στην αγορά οικιακών επικοινωνιών και ιδίως στη δυνατότητα της νέας οντότητας να συνδυάσει άλλα προϊόντα της Microsoft, εν προκειμένω τα Windows, τον Windows Internet Explorer και το Microsoft Office, με το Skype.

130 Εξάλλου, οι προσφεύγουσες δεν προσκόμισαν κανένα άλλο στοιχείο που θα μπορούσε να αποδείξει ότι η νέα οντότητα έχει την ικανότητα να εφαρμόσει τη στρατηγική αποκλεισμού της αγοράς που καταγγέλλουν.

131 Δεύτερον, όσον αφορά τα κίνητρα της νέας οντότητας να εφαρμόσει μια τέτοια στρατηγική, υπενθυμίζεται ότι οι προσφεύγουσες δεν προέβαλαν κανένα συγκεκριμένο στοιχείο σχετικά με τα κέρδη που θα μπορούσε να της αποφέρει αυτή η στρατηγική. Κάνουν λόγο μόνο για το μεγάλο μέγεθος της βάσεως χρηστών Skype, την αξία της συναλλαγής που ανέρχεται σε 8,5 δισεκατομμύρια USD, ορισμένες δηλώσεις του προέδρου-γενικού διευθυντή της Microsoft και τις προηγούμενες πρακτικές αποκλεισμού εκ μέρους της τελευταίας.

132 Ελλείψει, όμως, κάθε πληροφορίας σχετικά με την ύπαρξη, το μέγεθος και τη φύση της ζητήσεως για ένα προϊόν που θα συνενώνει το Skype και το Lync, είναι δύσκολο, αν όχι αδύνατο, να κριθεί αν μια στρατηγική αποκλεισμού θα μπορούσε να αποδειχτεί επωφελής για τη νέα οντότητα. Επιπλέον, στο μέτρο που το Skype παραμένει διαθέσιμο ως λογισμικό που μπορεί να τηλεφορτωθεί από όλους τους χρήστες, περιλαμβανομένων των επιχειρήσεων, είναι επίσης δύσκολο να απαντηθεί το ερώτημα αν οι επιχειρήσεις αυτές θα προτιμούσαν το ενιαίο προϊόν από ένα ανταγωνιστικό σύστημα επαγγελματικών επικοινωνιών σε συνδυασμό με το λογισμικό Skype που θα έχουν τηλεφορτώσει. Οι ελλείψεις αυτές δεν μπορούν να καλυφθούν από αναφορές σε προηγούμενες εμπορικές πρακτικές που αφορούν άλλες αγορές και όχι την αγορά των οικιακών επικοινωνιών, στην αξία της συναλλαγής ή σε γενικές δηλώσεις ορισμένων εκπροσώπων της Microsoft.

133 Συνεπώς, δεν υπάρχουν συγκεκριμένα στοιχεία που να επιτρέπουν το συμπέρασμα ότι η νέα οντότητα θα είχε κίνητρα να εφαρμόσει στρατηγική αποκλεισμού της αγοράς.

134 Τρίτον, όσον αφορά τις πιθανές συνολικές συνέπειες που θα είχε στις τιμές και τη δυνατότητα επιλογής μια τέτοια στρατηγική, υπενθυμίζεται ότι, όπως επισήμαναν η Επιτροπή και η παρεμβαίνουσα, η παρουσία του Lync στην αγορά των επαγγελματικών επικοινωνιών είναι σίγουρα σημαντική αλλά είναι μικρότερη από αυτή των ανταγωνιστών του και ιδίως της Cisco. Στο μέτρο που η εφαρμογή της στρατηγικής θα διαρκέσει αρκετά χρόνια (βλ. σκέψεις 120 και 121 ανωτέρω) δεν μπορούσε να προβλεφθεί κατά το χρόνο εκδόσεως της προσβαλλόμενης αποφάσεως ότι μια τέτοια στρατηγική θα μπορούσε να καταλήξει σε ανατροπή των ανταγωνιστικών δεδομένων προς όφελος του Lync τα χρόνια μετά την έκδοση της αποφάσεως αυτής.

135 Το γεγονός ότι το Lync μπορεί να πωληθεί σε συνδυασμό με άλλα προϊόντα της Microsoft δεν αλλάζει κάτι σχετικά με τη διαπίστωση αυτή, γιατί μια τέτοια στρατηγική πωλήσεων δεν εξαρτάται από τη συγκέντρωση την οποία εξετάζει η προσβαλλόμενη απόφαση.

136 Επομένως, η Επιτροπή δεν υπέπεσε σε πρόδηλη πλάνη κατά την εκτίμηση των συσπειρωτικών αποτελεσμάτων της συγκεντρώσεως στην αγορά των επαγγελματικών επικοινωνιών.

137 Συνεπώς, το δεύτερο σκέλος του δεύτερου λόγου ακυρώσεως πρέπει να απορριφθεί ως αβάσιμο, και κατά συνέπεια, πρέπει να απορριφθεί ο δεύτερος λόγος στο σύνολό του.

138 Κατόπιν των ανωτέρω, το αίτημα ακυρώσεως της προσβαλλόμενης αποφάσεως πρέπει να απορριφθεί.

139 Τέλος, όσον αφορά το πρώτο αίτημα, οι προσφεύγουσες ζητούν κατ' ουσίαν από το Γενικό Δικαστήριο, εν είδει μέτρου οργανώσεως της διαδικασίας, να υποχρεώσει την Επιτροπή να προσκομίσει ενώπιόν του κάθε έγγραφο που σχετίζεται με τις διαπραγματεύσεις που αφορούν επικοινωνία μεταξύ της Επιτροπής και των μερών που μετέχουν στη συναλλαγή, σχετικά με ενδεχόμενες δεσμεύσεις διαλειτουργικότητας. Στο μέτρο που προκύπτει από τις προηγούμενες σκέψεις ότι η Επιτροπή δεν υπέπεσε σε πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως εγκρίνοντας τη συγκέντρωση βάσει του άρθρου 6 του κανονισμού 139/2004, παρέλκει πλέον η εξέταση, στο πλαίσιο της προσφυγής αυτής, του ζητήματος αν ενδεχομένως η Επιτροπή διεξήγαγε συζητήσεις σχετικά με δεσμεύσεις διαλειτουργικότητας. Συνεπώς, το Γενικό Δικαστήριο κρίνει ότι δεν είναι αναγκαίο να λάβει το μέτρο οργανώσεως της διαδικασίας που ζητήθηκε με το πρώτο αίτημα.

Επί των δικαστικών εξόδων

140 Κατά το άρθρο 87, παράγραφος 2, του Κανονισμού Διαδικασίας, ο ηττηθείς διάδικος καταδικάζεται στα δικαστικά έξοδα, εφόσον υπήρξε σχετικό αίτημα του αντιδίκου. Δεδομένου ότι οι προσφεύγουσες ηττήθηκαν, πρέπει να καταδικαστούν στα δικαστικά έξοδα σύμφωνα με το σχετικό αίτημα της Επιτροπής και της παρεμβαίνουσας.

Για τους λόγους αυτούς,

ΤΟ ΓΕΝΙΚΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (τέταρτο τμήμα)

αποφασίζει:

1) Απορρίπτει την προσφυγή.

2) Η Cisco Systems Inc. και η Messagenet SpA φέρουν τα δικά τους έξοδα καθώς και τα έξοδα της Ευρωπαϊκής Επιτροπής και της Microsoft Corp.

Παπασάββας van der Woude Wetter

Δημοσιεύθηκε σε δημόσια συνεδρίαση στο Λουξεμβούργο στις 11 Δεκεμβρίου 2013.

(υπογραφές)

Περιεχόμενα

Το ιστορικό της διαφοράς 2

Διάδικοι 2

Διοικητική διαδικασία 2

Περιεχόμενο της προσβαλλόμενης αποφάσεως 3

Διαδικασία και αιτήματα των διαδίκων 4

Σκεπτικό 5

Επί του παραδεκτού 5

Επί της ουσίας 7

Επί των υποχρεώσεων αποδείξεως της Επιτροπής και της εκτάσεως του δικαστικού ελέγχου 7

Επί του πρώτου λόγου ακυρώσεως, ο οποίος αφορά τα οριζόντια αποτελέσματα της συγκεντρώσεως στην αγορά των οικιακών επικοινωνιών 9

– Επί του μεριδίου αγοράς 11

– Επί του αποτελέσματος δικτύου 13

– Επί της βλάβης στον ανταγωνισμό 15

Επί του δεύτερου λόγου ακυρώσεως, που αφορά τις συσπειρωτικές συνέπειες της συγκεντρώσεως στην αγορά των επαγγελματικών επικοινωνιών 16

– Επί της αιτιολογίας 18

– Επί της υπάρξεως πρόδηλης πλάνης εκτιμήσεως 19

Επί των δικαστικών εξόδων 23